

Yeniden

MILLÎ

MÜCADELE

MİLLETİM UYYAN

3 Şubat 1970

1

İLMÎ SAĞ

İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PROTESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR.!

NEDEN İLMÎ SAĞ

Aşağıda okuyacağınız inceleme, İlmî sağ açısından insan ve cemiyet buhranının kanunlarını tesbite yarayan bir incelemedir. Bütün Türkiye' de milletimizin içinde bulunduğu buhran hissi bir tarzda kavranmış sayılabilir. Varlığı şaşmaz bir gerçek olan buhranımız, siyasî, ahlâkî, iktisadî ve kültürel vasıflar göstermektedir. Buhranımız hakkında doğru bir teşhis, doğru çözüm yollarına götürecekt tek anahtardır. Bu inceleme; milletimizin buhrandan kurtuluş mücadelesinde millî vasıf taşıyan bütün kadrolara ve bu milletin evladı olduğunu hisseden bütün vatanperverlere teorik ve pratik rehberlik vazifesi yapacaktır. İncelemenin başlığından da anlaşılacağı gibi, incelemenin mevzuu sadece cemiyetin buhran kanunlarını incelemek ve bundan mücadelemizin istifade edeceği dersleri çıkarmaktan ibarettir. Şu halde okuyacağınız inceleme; İlmî sağ anlayışının bir hayatî vakıya tatbik edilmesinden doğmuştur.

İLMÎ SAĞ AÇISINDAN İNSAN VE CEMİYET BUHRANININ KANUNLARI İNSAN VE KÂİNAT GERÇEĞİ

İnsan, zaman ve mekân buudları içinde yer alan, ideolojik bir varlıktır. İnsan, mekân içinde bir yer işgal eder. Kâinatta zaman ve mekân buudları ile belli olur.

İnsan; en, boy ve yüksekliğe sahip fizikî bir varlık olarak gözükür. Bir kitleye ve hacme sahiptir. Ağırlığı vardır. Bu sebepten fizikî bir varlıktır.

Aynı zamanda insan; kimyevî muamelelerin vasatı ve mevzuu olur. Beden dediğimiz organizma, kimyevî değişmelerin cereyan ettiği bir laboratuvarı andırır.

Beden muhiti ile yani, kâinatla fizikî ve kimyevî alış verişlerde bulunur. Vücudun fizik âlemlerle teması vücudun dış yüzeyi vasıtasıyla olur. Bedenî, kimyevî alış-verişlerinin en belirli yeri ise, akciğerlerin sathından başlar.

Ayrıca, beden dediğimiz ve fizyolojik bir zaman içinde hayatına devam eden organizma da hücrelerden teşekkül eder.

Hücreler, canlı varlığın en küçük örnekleridir. Hücreler dokuları, organları ve bedeni vücuda getirirler. Organizma doğar, büyür ve ölür. Organizmanın normal hayatı bu geçitlerden geçer. Organizma mukadder olan bir zamana kadar bu hayatı sürer. Bunlar organizmanın kanunudur. Organizmanın fizyolojik hayatı bu kanuna tabidir. Organizma doğar, büyür ve ölür. Su halde insan biyolojik bir varlık manzarası arzeder.

Bütün bunlardan başka insan ideolojik bir varlıktır. Her insan -müsbet veya menfi- doğru veya yanlış -sarih veya müphem- bir inancın sahibidir. İnsan muayyen düşüncelerin ve hissin sahibidir. Zekî, çalışkan, düşünen, hisseden, cesur veya korkak olan milyonlarca insan, bu gözle görülmez varlıkların kaynağı olan, bir ideolojik ya-

pının sahibidir.

Nasıl ki; ışık bir ışık kaynağının, yağmur bulutun mahsulü ise, iman düşünce ve hisler de, bunların sahibi ve anası olan, bir ideolojik yapının şahididir.

Şu halde insan, canlı varlık ve maddenin vasıflarını da taşıyan, ideolojik yapı bir varlıktır.

Kâinat ise; bizim basit ölçülerimizle ölçülemeyecek, fakat mahiyeti itibarıyla başlangıcı ve sonu olan bir varlıktır. Bu varlık cansızdır. Kâinat sonsuz âhengi ve girift kanunları ile bir yaratma fiilini zaru ri olarak insan aklına kabul ettirir.

Her fiil bir faili, her eser bir yapıyı gerekli kılar. Müşahade ettiğimiz kâinat gerçeği ise insana dehşet verici bir mükemmeliliyettir. Bizim basit ölçülerimize göre, yüz milyonlarca ışık yılı boyunda olan bir varlık içinde, milyarlar üstü milyarlar sayısında olan maddenin en küçük parçacıklarını, müşahade edebildiğimiz basitliği içinde tutan bir kudret vardır. Adetlerini müşahhas matematiğin tehayyül etmesine imkân olmayan sayıda yıldızları ve yıldız gruplarını hareket halinde tutan ve onları üzerlerindeki canlıların yaşamasına müsaide hale getiren kudret, insan tahayyülünün çok üstündedir.

Canlı maddeyi, cansız maddeden çıkaran ona hayatîyet veren elbette insan tahayyülünün sınırını aşan kudrettir.

Kâinat; ilmi bütün varlığı kuşatan, varlığı başka bir varlığa muhtaç olmayan, Allah'ın eseridir.

Kâinat; belirli bir hayatı olan, zamanı gelince yok olacak varlıktır. Bu varlık Allah'ın yaratığıdır. Başlangıcı vardır. Yoktan meydana gelmiştir. Kâinatın meydana gelmesinde ne madde, ne de maddenin bir türevi rol almamıştır. Zira, kâinatı yaratan Allah'ın yaratma fiiline canlı veya cansız hiçbir varlık şerik olamaz. Kâinat mukad-

der zamanına kadar devam edecektir. Zamanı gelince ise yok olacaktır.

Bu ifadeleri teyid eden fizik nazariyelerinden bahsetmeyi, şimdilik yersiz buluyoruz. Yukarıda zikredilen akıl yürütmeyi kâfi sayıyoruz.

Hülâsa; Kâinat ve hayat Allah'ın yaratıklarıdır. Bu varlıklar yaratılma, yaşama ve ölüm safhalarından geçerler. Bu, canlı varlık maddenin tabii olduğu kanundur.

İnsan fizyolojik zamanının dolması, onu yeni bir hayata hazırlar. Ana rahmi nasıl dünyadaki bir hayatın hazırlığı ise, insanların hayatlarının sonunda tevdi edildikleri kabir de yeni bir hayatın eşidir.

İNSAN VE KÂİNATLA ALÂKASI

«İnsan, kâinatta bir yer işgal eder.» dedik. Canlı varlığının devamı zamanla tahdid edilmistir. Canlı varlığımız, yapısı itibarıyla, kâinatın bir parçasıdır. Canlı varlığımızın elemanları, nihai bir tahlilde, kâinatın elemanlarına irca olunur. Su halde canlı varlık, kâinatın kanunlarına tâbidir. Maddenin tabii olduğu kanun, canlı varlığı da hükmü altına almıştır. Mekânın, termo- dinamiğin veya optiğin kanunları bizim vücudumuz için de mer'idirler. Câzibe kanunundan, kuvvet tatbik etmeksizin kurtulabilecek madde olmadığı gibi canlı da mevcut değildir. Misâlimizi basitleştirirsek; yer çekimi kanununa tabii olan bir cisim nasıl düşerse, insan da öyle düşer.

İnsan varlığı aynı zamanda bir fizik varlık belirttiğinden, fizik kanunlarına tabidir.

Ayrıca, «İnsan, kimyevî değişikliklerin cereyan ettiği bir laboratuvarı andırır» dedik.

Kanın dokulara götürdüğü besleyici maddeler kana 3 kaynaktan gelir. Havadan, barsakların çeperlerinden ve endokrin bezlerinden. Yiyecekler sıra ile tükürük, mide suları, pankreas ve karaciğer salgılarının muamelelerine uğrarlar. Neticede alınan besinler daha küçük parçalara bölünürler ki, ancak bunlar kana karışabilir ve dokular tarafından kullanılabilir. Endokrin bezleri ise, kan plazmasındaki maddeleri kullanarak trioksin, Adrenalin ve Ensülin gibi yeni maddeler imâl ederler. Bu maddeler hücre ve dokularımızın beslenmesi ile bedeni ve zihni faaliyetlerimiz için gereklidirler. Bu maddeler vücuttaki hakiki kimyevî değişimleri ifade ederler. Yukarıda ismi geçen bezlerin çalışmaları sayesinde ki, organizma bir bütün halinde devam edebilmektedir.

Her türlü beşerî faaliyetin cismanî özü cansız maddeden gelir ve gene oraya döner. Bütün bunlara nazaran. «Canlı varlığımız, cansız maddenin uyduğu kimyevî esasa uymaktadır.» diyebiliriz. Maddenin uyduğu kanunlar, vücudumuzda mutlak bir hakimiyetin sahibidirler.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarib ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLÎ DÂVA MECMUASI

YIL: 1 SAYI: 1

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBÂLİ
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira
FIATI : 150 KURUŞ

Başyazı

NEDEN ÇIKIYORUZ

1683 Viyana bozgunundan beri, milletimizin devam eden mücadelesi ne yazık ki, mağlubiyetle neticelenmiştir. Bu tarihten itibaren en azından, Türkiye'nin on misli toprak parçasını, ata yadigarı camilerini, mescidlerini, medreselerini, her türlü zenginliğini ve milyonlarca şehidin mezarını bırakarak, Türkiye topraklarına sığınmış vaziyetteyiz. Vatanımızın üzerinden kavurucu bir alev dalgası halinde geçen ve yaraları hâlâ kapanmayan Rus, Sırp, Bulgar zulmü: mukaddes bir kin halinde Anadolu'nun her köyünde, vicdanları ürperten birer millî matem hikâyesi olarak anlatılır. durur. Milletimizin nimetleri ile beslenen kavimler, büyük devletimizle karşı bir hiyanet hançeri olarak bileyen sinsi İngiliz politikasının, zehirini aldığı Beynelmîlî Yahudi politikası ihanetleri anlatıla anlatıla bitirilemez. Milletimizin unutamadığı ızdırabını ve hissen tes bit ettiği sebeplerini ne yazık ki, bugün bu milletin rehberi durumunda olanlar hissetmemektedirler.

Bugün milletimizin korkunç bir buhran içinde düştüğünü herkes söylemektedir. Ne yazık ki, milletin içinde yüzdüğü buhran son derece basit sebeplere bağlanmaktadır. Şurası şaşmaz bir gerçektir, ki hiç bir şey kendiliğinden doğmadığı gibi, buhranımızda sebepsiz değildir. Milletimiz ve koruyucusu olan devletimiz, bütün millet düşmanlarının hain işbirliği neticesi ve içimizdeki bozguncuların sulcastlarıyla yıkılmıştır. İstiklâl Harbinde dökülen şehid kanları karşılığında kurulan devletimiz ise bugün, beynelmîlî kuvvetlerin kullanmaya hazırlandıkları bir kuvvet halindedir. Devletimizi gayri millîliğe sürüklemek, ve beynelmîlî Yahudiliğin emir erliğine düşürmek için girişilen tertipler hâlâ devam ediyor. İşte ihanetleri sabit olan Gomeller, Türkiye'yi hazırlanan plâna uygun olarak soy, soğana çevir ve sonra Türkiye Devletini Avrupa pazarlarında temsil et.

İçinde yüzdüğümüz buhran, ne sebepsizdir, ne de küçüktür. Milletimizin buhranı, milletimizin asırlardan beri yaptığı mücadeleyi kaybetmesinden doğmaktadır. Ve kelimenin tam manasıyla, yuvarlandığımız buhran korkunçtur. Millet düşmanlarının, milletimizi köleleştirmek için, sürdürdükleri sınırsız harp, önce imanımızı, ahlâkımızı ve kültürümüzü kemirirken; diğer taraftan zenginliğimizi çalarak tam bir esaretin içine yuvarlamak istemektedir. Millete hayat veren ideallerin alçakça darbelenmesi neticesi, siyasi askerî, ahlâkî ve kültürel alanda hiyanet tomurcuklandı. Milletimizin zafer ve şeref taci düştü.

Bugün Türkiye'de millî ekonomi; beynelmîlî Yahudiliğin tezgâhladığı kapitalist sistem vasıtasıyla tahrip edilmektedir. Ekonomimiz Millî Mücadelenin zaruretleri ile taban tabana zıt olarak sadece istihlâk ekonomisi haline getirilmiştir. Falz milletin meşru servetini gayri meşrûluğa dönüştürmenin iğrenç vasıtası olarak, kanlı saltanatına devam ediyor. Bu hain mekanizma, köylünün, işçinin, esnafın ve bütün milletin rızından hisse ayırmakla meşgul. Falz, lüks, fuhuş ve istihlâkın kamçılanması zaten zayıf olan millî ekonomimizi yıkmakta... Millî servet üzerinde Beynelmîlî Yahudiliğin bekçileri tam manasiyle bir tröst kurmuş vaziyettedir. Millî gelirin %50 si yurt dışına kaçıyor, teşebbüs sayısı itibarıyla sadece İstanbul'da Beynelmîlî Yahudiliğin temsilcileri %60-65 nisbetinde iğrenç bir hakimiyet kuruyor. Bu nisbete sözde Müslüman Türk manken ortaklar bularak kurulan, şirketler dahil değildir. Bu nisbet, millî teşebbüsü boğar, gayri millî servetin ve kâr şeklindeki vurgunlarını ifade etmekten son derece uzaktır. İşte buhranımızın iktisadî vechesinin kısacık bir özeti.

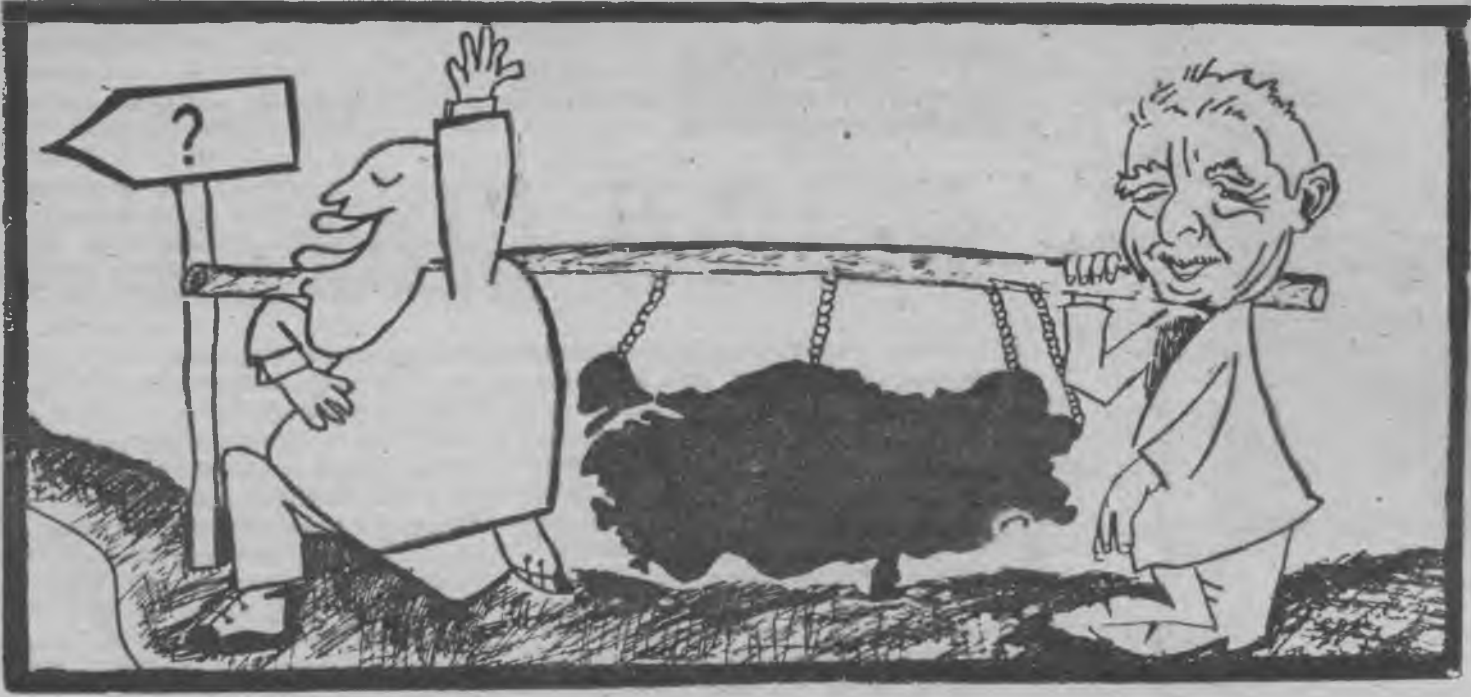
Türkiye'de; millî servet yok edilir, ekonomimiz gayesinden uzaklaştırılırken ahlâkımız, tarihimiz darbelenmekte devam etmektedir. Milletimizin hayat idealleri soysuzca yıpratılmakta, mideleri bulandıran bir seks edebiyatı, gençliğimizi çürütmektedir. Cephede düşmana karşı tüfek tutan elin iradesi şimdiden sarsılmaya çalışmak tadır. Sokaklar, sinemalar, tiyatrolar, sözde bu milletin radyosu her gün millî ahlâka söğmekte, milletin gençliğini zinaya, fuhşa hayasızca teşvik etmektedir. Bir mesud alle kurmak imkânından mahrum hale getirilen, bu milletin evlâtları kanunî (!), resmî (!) fuhuş yuvalarında milletlerine ihanet çukuruna itilmektedir. Bu da, milletimize karşı sürdürülen harbin, ahlâkî vechesidir. Yani ahlâkî buhran..

Türkiye'de, milletin yarınının emanet edileceği millet evlâtları klâsik tahsile tevdi edilir. Ancak fertlere doğru bir kâinat-hayat anlayışı vermesi gereken kültür yuvaları; ilk okuldan başlayarak, gayesiz, mânâsız ve müsbet herşeyden mahrum, gayri millî kültürlerin propagandasından ibaret bulunmaktadır. İki yüz seneden beri bize taklit ettirilen her devletin bütün sistemi gibi, eğitim sistemini de kopye ettiklerinden kültür yuvaları ilk okuldan başlayarak Fransız, Alman ve İngiliz sistemlerinin gayri millî tesirlerine vasıtalık etmektedir. Bunun haricinde basın, kültür ve haberleşme vasıtaları üzerindeki emperyalizm; doğruyu, haklıyı or taya çıkarmaya imkân bırakmamaktadır. Eğitim yuvalarının; hedefsiz, millet ızdırabından habersiz, millet düşmanlarından gafil, düşmanlarına gizli bir hayranlıkla dolu, sığ ve fakat geniş malumatlı, zihnen tembel fertler imâl etmesi yetmiyormuş gibi, düşman halkın büyük çoğunluğunun uyanmasından korktuğu için, oyunlarla, eğlencelerle ve açlığın ızdırabı ile meşgul etmektedir. İşte bu da, harbin psikolojik yönüdür. Bu aynı zamanda buhranımızın kültür vechesini teşkil eder.

Ancak içinde yüzdüğümüz buhran, sebepsiz ve basit olmaktan başka; gayesiz de değildir. Zira içine yuvarlandığımız buhran, suurlu bir kadronun rehberliğinde bütün milletin teşkilatlanması ve mücadeleye katılması ile yok edilmezse; Türkiye'mizi, milletimizi, dinimizi bekleyen bir tek âkibet vardır: Yok olmak!

Bu savaşın kolay olmadığını biliyoruz. Dünyanın en güçlü sermayeleri ve tekniği karşısında; milletimize hazırlanan ihanetleri duyurmak, onu teşkilâtlamak ve mücadeleye sevk etmek elbette kolay değildir. İşte «Yeniden Millî MüCADELE» milletin muhteşem mazisine uygun bir hayat kurmak isteyen, bütün vatanseverlerin, gerçek müminlerin mecmuası olmak için çıkıyor. Elbette bu da kolay değildir. Düşmandan yılmayan, mahrumiyetlerden korkmayan, düşman vâdilerine kanmayan, dünyanın zevkine aldırış etmeyen, eyyamcılığı mahkum eden, ferdi menfaat kaygısını yok eden bir mücadelenin sancığı olmak, elbette kolay değildir! İstismar yolunu kapayarak mü'mini şurlandırmak, elbette kolay yol değil. Tiraj yükseltmeyi marifet zannederek, hisleri gıcıklayıp parsa toplamak kolay, milletin buhrandan kurtuluş mücadelesinde sağlam rehber, teşkilâtlayıcı, öğretici, uyandırıcı olmak kolay değil! Bütün bu zorluklara rağmen, zor olanı seçeceğiz. Kuvvetimizin büyüklüğünden değil! Milletimizin yaşayabilmesi için, zor olanı seçeceğiz. Bu zor ve fakat şerefli mücadelemizde yardımcımız yalnız Allah, dayanağımız tahkîr edilen büyük millettir.

Allah'tan hatamızda ısrar etmeme kararlılığını bize daima lütfetmesini, milletimizi korusun.

TÜRKİYE

A.P. - CHP, Koalisyonuna Doğru

Son olaylarda üzerinde çok durulan meselelerden biri, AP-CHP koalisyonu hakkındaki sayı alardır. Böyle bir koalisyona neden lüzum hissedildiğini açıklamakta faydalar vardır.

AP, büyük bir ekseriyetle iş başında bulunduğu halde, neden böyle bir koalisyona itilme-ye çalışılıyor?

Bildiğimiz gibi Beynelmillel Sionizm, Türkiye'de millî değerlerin ortaya çıkmasına tahammül edemez. Millet'in inanç ve töresine bağlılığını ve bu uğurda azımlı bir mücadeleye atılmasını istemez.

Bugün AP, nin mason yönetici kadrosu, millet'in uyanmasına engel olamamaktadır. Her geçen gün milletimiz Sionizme, Komünizme ve Hıristiyanlığa karşı sağlam bir mücadelenin verilmesi gerektiğine daha çok inanmaktadır. Mille-te yıllardır unutturulmaya çalışılan bir mücadele duygusu, millet düşmanlarını iyice tedirgin etmiştir. Şu da bir gerçektir ki, AP' nin mason olan yönetici kadrosuyla milletten değerleri itibarıyla kopmuş olan CHP kadrosu, tam bir anlaşma içindedir. Zira iki partinin son zamanlarda yüksek kademe idarecileri arasında temel meseleler hakkındaki görüşlerinde bir farklılık kalmamıştır. Bu haliyle AP - CHP koalisyonu fillen gerçekleşmiş bulunmaktadır.

AP - CHP MÜNASEBETLERİ

AP ve CHP koalisyonunun manasını anlayabilmek için bu partilerin karşılıklı münasebetlerini incelemekte fayda vardır. 1960-1963 devresi:

İhtilâl sonrası CHP koalisyonla iktidarda bulunuyordu. Millet'in büyük bir kısmını bir araya getiren AP ise muhalefette idi. AP si bu zamanda millet'in hislerine tercüman olan bir parti idi. Millet, baskı ve terörden kurtuluşun bu parti ile mümkün olacağına inanmıştı.

İnönü ise AP'ye bu devirde düşmandır. Biz zat CHP' nin tahripleriyle AP merkezleri yerle edilmişti. Gazete binaları, rotatifler tahrip ediliyor, ortalıkta bir terör estirililiyordu.

1960 ihtilâlinde bu tarafa anarşi hareketlerinin kaynağı CHP dir. 1963-64 yıllarında anarşinin arttırılışı, millet'in ümit ışıgı olarak kabul ettiği müesseselerin tahribi, huzursuzluğu iyice arttırmıştı. CHP si milleti sindirebilmek için bu hareketlere girmişti. Millete göz dağı verilecek, millet'in iradesi felce uğratılacaktı. İradesi özülün millete daha bol hakaretlerle saldırılacaktı. Beynelmillel Masonluğun istediği bu hava,

millet düşmanlarına rahat çalışma imkânları verecekti. Millî Cepheyi sindirebilmek için her tür lü çareye başvurdular. Halk Partisi bu devirlerde AP ye tam bir düşman gibi muamele ediyordu.

İNÖNÜ NASIL DÜŞTÜ?

Bu sıralarda ortaya çıkan Kıbrıs hadiseleri, birçok plânları altüst etti. Kıbrıs; Amerikan, Rus, Yunan, İngiliz ve Sion menfaatlerinin çarpıştığı bir yerdir. Bizim de menfaatlerimizin bulunduğu Kıbrıs'ta, hadiselerin patlaması Hükümeti beklenmedik bir anda yakalamıştır. Parti basmaları, gazete tahrikleriyle meşgul olanlar böyle bir hâdiseye karşısında bocalamışlardır. Kıbrıs üzerinde millî bir politika yürütemeyen İsmet İnönü'nün ordu üzerinde ve halk nazarında itibarı kayboldu.

Halk ve ordu tevehhüm ettiği zaferi, İnönü' de göremez. Kıbrıs gibi İngiltere, Amerika, Rusya ve Sionizmin menfaatlerinin kalesi olan bir ada, menfaatleri birbirlerine yakın görünen kuvvetlerin tezatlarını ortaya koymaya başlar. Batı medeniyetinin, İngiliz politikasının dostu olan İnönü, Kıbrıs meselesinde kendisini ve hükümeti bir kasaba papazı hükümeti karşısında, dış âlemin desteğinden mahrum olmanın çaresizliği içinde hisseder.

Hatırlanacağı gibi Menderes'in Londra'da hasta iken yüzüne kapıyı kapattığı ve kovduğu bir papaz, Ankara'da merasimle karşılanıyordu. Kıbrıs'ı enosisle teslim etmek için, 1960 anlaşmasını iptâl için, kapı kapı dolaşan Makarios, büyük bir dost gibi karşılanıyordu. Sionizm ve Helenizm gibi iki tarihi düşmanı bilmeyen, sözde devlet adamları; güvendikleri, bel bağladıkları Amerika'nın ideolojik yapısı icabı Yunanistan'ı tutması karşısında şaşırıyorlardı. Gerçekte bu beklenen bir netice idi. Ve halkın hissi seliminin malumu idi. Bir kasaba papazı karşısında bocalayan, müdahale hakkını kullanmak imkânı varken kullanamayan cesaretsiz, basiretsiz, vehimli bir politika çizgisinden mahrum sözde devlet adamları, bir mes'ul arayacaklardı. Bu onlara göre Amerika olabiliirdi. Nitekim öyle yaptılar.

Bu arada İnönü, Makarios'un Birleşmiş Milletlerdeki ezici galebesi karşısında Birleşmiş Milletlere üye olan devletleri Kıbrıs tezimize çekmeye çalışır. İlk akla gelen devletler tabiatıyla İslâm Devletleridir. Ancak İslâm Devletle-

ri İsrail'le Türkiye münasebetlerini, Arap-Türk dostluğuna mâni bir çıban olarak göstermektedirler. İşte tehlikeli bir dönemece gelinmişti.

İsrail ile münasebetler gözden geçirilmeli midir? Bazı iyi niyetli fakat politik hadiselerin derin sebeplerinden bihaber senatörler, ısrarla bu kanadı müdafaa ettiler. Elbette bütün bir Arap dünyasının reyî, küçük bir İsrail'in reyine tercih edilmeli idi. Ancak kelimenin hakikî mânâsında millî hakimiyetin ve gerçek demokrasinin mevcut olduğu bir memlekette, netice müsbet olabiliirdi. Türkiye'de ise rotatifler hemen işlemeye başladı. Ve İsrail'in hayati menfaatlerine gölge düşüren bu düşünce, koğulmaya çalışıldı. Ve buna sebep olan iktidarın düşürülmesi tasarlanmaya başlandı.

GENERAL POWEL BAŞBAKAN ARIYOR

Bütün bu yapılanlar İnönüyü Amerika'nın gözünden iyice düşürmüştü. Tam bu anda ortaya Süleyman Demirel çıkar. Derhal AP' nin iktidara geleceğinden bahsetmeye başlar. Amerika'nın ve Masonluğun gözünden İnönü' düştüğünden, onun yerine yeni bir başbakan tayini ile görevli bulunmaktadır. Ve bulur. Bu da Süleyman Demirel'dir.

Bu hadiseler millet üzerinde döndürülen dolapları açıklamaya yeter. Amerikan milleti üzerinde de hem malî, hem ideolojik bir hâkimiyet kurmuş olan Beynelmillel Yahudilik, Türkiye'de kendi emrinde yürüyecek insanlar bulmaya çalışır. Sionizm; milletimizin vereceği şuurlu mücadele ile sarsılacaktı. Onun emrindeki kapitalizm ve komünizmin döğüş sahnesi olmaktan kurtulacaktı. Milletimizin bu mücadelecî vasfı bilindiği için, dışarıdan idare edilen ve masonluğun nüfuzu altında bulunanlar tarafından çeşitli oyunlar tertiplenmektedir.

Kıbrıs hadiselerinin patlak verdiği, İnönü'nün Amerikanın gözünden düştüğü sırada, CHP yöneticileri AP ye karşı büyük bir hınç içindedirler. Hiçbir dostluk belirtisi yoktur. Münasebetler tamamen kesilmiş vaziyettir.

DEMİRELİN MECBURİYETLERİ

Daha sonra bilindiği gibi Süleyman Demirel oldu bittiye getirilerek AP ye Genel Başkan, sonra da başbakan oluvermiştir.

Beynelmillel Yahudiliğin siyasi ve malî ağı Masonluğun bir ferdi olan Süleyman Demirel, politikasını millet'in temayüllerine uydurmakta kusur etmez. Şimdiye kadar millete yukarıdan bakan politikacı yerine güler yüzü bir halk ada-

mi olarak görünmek istemiştir. Bayram namazlarında cemaatle yan yana saf tutmaya başlamıştır. Ayrıca temel atma törenleri, adetâ sünnet düğünlerine dönmüştür. Seçim konuşmalarında dine bağlı bir fert intibasını uyandırması da bu kabildendir.

Millet, demokrasinin bir icabı olarak inanç, töre ve örfüne uygun isteklerde, bulunmaya başlamıştır. Bu istekler o derece artmıştır ki Demirel iyice şaşırmıştır. Bunalmıştır. Masonluğun kötü çehresini örtmek için namazlar kılan, dualar eden ve sempatik görünmeye çalışan Demirel, iyiden iyiye sıkışmamaya başlamıştır. Millete kendini böyle takdim eden bir yetkiliden; vilâyet, köy, kaza temsilcileri, velhasıl bütün millet hakkı isteklerinin yerine getirilmesini, üzerlerindeki baskı unsurlarını tamamen kaldırılmasını talep etmeye başlamışlardır.

MİLLÎ UYANIŞIN AP'DEKİ TESİRLERİ

Bu nisbi sükûnet havası içerisinde millet kendini toparlamaya başlamıştır. Süleyman Demirel ise, milliyetçi kanadın istek ve arzularının baskısı altında kalmaktadır. Adalet Partisi yapısı itibarıyla millete dayanır. Birçok noktalarda milletin kontrolü altındadır. Bu murakabe gittikçe şuurlaşmaya ve bir mücadeleye dönüşmüştür.

Kökü dışarıda olan Beynelmîlî Güçlerin tesiri altında bulunanların bu güç durumu ilgi çekici hale gelmiştir.

Baş ve Beyni...

Süleyman Demirel'in vermeye mecbur olduğu tavizler, milliyetçi akımın kuvvetlenmesine ve gittikçe şuurlanması imkân vermiştir. Anti-sionist, anti-komünist, anti-kapitalist, millî değerlere bağlı ve İslâma saygılı bir mücadele halkı gittikçe kendine çekmiştir.

Beynelmîlî Yahudilik, gittikçe şuurlanan bu mücadeleye göz vummaz. Aynı mücadeleye İnönü de razı olamaz.

Adalet Partisinin başına geçecek her mesul kişi teşkilâtın ve tabanın temayüllerine uymak mecburiyetindedir.

Artık iyice anlaşılmıştır ki, Süleyman Demirel'de AP kitlelerinin temayüllerine set çekmez hale gelmiştir.

SİYONİZM VE AP POLİTİKASI

Bu noktada Sionizm ve emrindeki masonluk Adalet Partisini iktidara getirmeyerek onu mecburî bir koalisyona itmeye kalkmıştır. Ama seçimler de vakılaşmıştır. Yapılacak şey AP'nin oylarının parçalanması ve onun iktidara gelmesine mani olmaktır. AP iktidara gelemeyince bir koalisyon zarûretî kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Seçimlerden önce derhal piyasa eski bir masor olan Celâl Bayar sürülmüştür. Celâl Bayar'ın Bixim Ev adlı tesekküllerle AP alevhine çalınmaya başlaması dikkate değer. Bilhassa Yeni Türkiye Partisi lehine kulislere başlaması, demeciler verilmesi AP kitesinden bir kısmının koparılmasına çalışılması, oynanmaya çalışılan oyunu iyice açıklar.

Gene Cumhuriyet devrinin meşhur masonlarından Tevfik Rüştü Aras'ın, Kılıç Ali'nin v.s. nin partiye girip ona bir canlılık verilmeye gayret edilmesi de aynı hesaplarla tezahhür etmiştir.

Hazırlanan komplolar seçimler arifesinde gerekeni verir, zannediliyordu. Hemen bir koalisyon ortaya çıkarılacaktı. Masonluğun istediği şey Türkiye'de millî güçlerin uyanmamasıdır. AP'nin mason idarecileri bu uyanışa mani olamamaktadırlar. İşte bu masonlara yapacakları tahribatta kendilerine bir ortak aranmıştır. Bu da koalisyonla sağlanabilir. Bu koalisyon ortaklığının talimleri kim olabildi?!

Fakat seçimler Sionizmin ve Amerika'nın istemediği şekilde bitti. AP kahır bir ekseriyetle iktidara geldi.

CHP DE ORTANIN SOLUNU İNKÂR

Ayakları suya değen İnönü seçimlerin neticesinde derhal fikir değiştirmiştir. Önceleri açık bir Amerikan aleyhtarlığı yapan, petrol şirketleriyle mücadeleye girişen, Nato'ya şiddetle karşı çıkan, İsmet İnönü ve CHP acaba neden bir dönüş yapmıştır? Onu bu harekete sevk eden nedir?

Yukarıda belirtildiği gibi İnönü solun çöpleneceği bir hava hazırlamıştı. Ama seçimlerden önce Halk Partisinden bazı heyetlerin Amerika'ya gidip gelmeleri herşeyi değiştirmeye kafi gelmiştir. Bundan sonra İnönü, «Nato'dan çıkma yalım. Orta Doğu'da açıkça Arapları tutmayalım, tarafsız olalım, Amerika'ya çatmayalım» şeklinde demeciler vermeye başlamıştır. Hatta da ha ileri giderek Yıldız D.M.M. Ak hadiselerinde solcuları «seraseriler, haytalar, devrim yobazları» diye sert bir dille itham etmiştir.

Bütün bunlar İnönü'nün Amerikaya ve Sionizme şirin görünmesini mi sağlamıştır?

Acaba İnönü nasıl böyle dönüşler yapmıştır? Bunların kendiliğinden olduğu kabul edilebilir mi? Dış telkinlerin rolü kendini iyice hissettirmekte değildir mi?

Seçimlerde A.P. nin iktidara gelmesiyle yapılan planlar suya düşmüştür. Fakat Beynelmîlî masonluk bu gidişten de memnun değildir. Milletin Sionizme ve Masonluğa düşmanlığının

artmasına; A.P. nin başındaki mason yöneticilerin katiiyen mani olmamaktadırlar.

JAKOPJAVİST TÜRKİYE'DE NE ARIYOK?

Bu sefer A.P. si içindeki grupları harekete geçirmeye kalkıştı. Hemen A.P. deki sağ grubu temizlemek arzusuna düştüler. Önüne geçilmez ithamlar, birbirini takip etti. Yeminlilerden birinin gazete sayfalarına kadar intikal eden şu sözler her şeyi ortaya koymaktadır:

«Ne pahasına olursa olsun partiye bir yön vereceğiz. Grup üyelerimizin sayısı azalsa da parti içinde ve grupta disiplini temin edeceğiz.» Bu sözlerin altında A.P. nin bir kanadını ihraç arzusu yatar.

İşte şimdi A.P. de bu oyun sahneye konulmaktadır.

Bu oyunun sahneye koyucusu ise Amerikan Yahudilerinin temsilcisi, Nixon'un Türkiye'ye gönderdiği Jakop Javist dir. Jakop'un Türkiye ziyareti, bu şartlar altında, başbakan aramaya gelen general Powell'in bir kaç yıl önceki meşum ziyaretini hatırlatmaktadır.

NETİCE : MİLLET MUZAFFER OLACAKTIR.

Acaba bütün bu oyunların sonunda ne elde edilecektir?

A.P. nin mason idarecileri ile, C.H.P. mın haktan kopmuş kadrosu Milletin uyanışını durdurmaya çalışacaklardır. Süleyman Demirel'in veya yerine oturtulacak herhangi bir şahsın teşkilata ve millete karşı boynu eğik olmayacaktır. Yaptıkları her hatalı hareketin mesuliyetini CHP sine yükleyeceklerdir. Hep beraber milletin zin düşmanlarını tanımasına mani olacaklar: Sionizme, Komünizme, Kapitalizme karşı verilecek mücadeleyi sindirmeğe çalışacaklardır.

Şunu hatırlatalım ki daha evvelki oyunların tutmadığı gibi bu yeni plân da hedefe ulaşmayacaktır.

Türk milletin anti-Sionist, anti-Komünist, anti-Kapitalist, İslâma saygılı ve millî değerlere bağlı mücadelesi, kendi içinden fıskıran kadroların rehberliğinde hedefe mutlaka ulaşacaktır.

VE dışardan plânlı, adi oyunların hepsini millet bizzat kendisi kırıp atacaktır.

Amerikan Yahudiliğinin Müfettişi Jacop Javits Türkiye'de..

Geçen hafta içinde Amerikalı senatör Jacop Javist Telaviv'den Ankara'ya geldi. ABD Dış Münaşebetler komisyonu üyesi ve Amerikan Musevilerinin lideri diye takdim edilen Javist, daha önce Kıbrıs meselesi ile ilgili olarak bir rapor hazırlamak üzere, Türkiye'ye gelmişti. Bu ilk ziyaretin acı bir hatırası olarak Türkiye aleyhinde ve Yunanistan'ı haklı gösteren rapor, halâ hatırlardadır.

Bu sefer ki ziyaretinde de bu meseleye temas eden senatör, Türkiye ile Yunanistan arasında ki münasebeti, iktisadî bir açıdan ele alarak «Ekonomik İşbirliğinin şart olduğunu; Thyssen ve Volkswagen Vakıfları ile Dünya Bankasında temin edilen 500 milyon dolarla, Türkiye ve Yunanistan arasında 180 kilometrelik ortak sınır teşkil eden Meriç nehrinin ıslak ve sulama tesislerinin, Türkiye ve Yunanistan tarafından beraberce yapılacağını, taraflar arasında Turizm işbirliği'nin faydalı olacağını» söylemiştir.

MEGALO İDEA'DAN NE HABER?

Ayasofya'nın kubbesi üzerinde Hilâl yerine Haç görmek isteyen, İstanbul'u şimdilik siyasi olmasa bile iktisadî başkent ilân eden, Anayasasında Bizans ismi ile, Kostantinopolis olarak İstanbullu sayıkıyan, hayalperest Megalo-idea'cı, tarihi ve statejik düşmanımız Yunan; bu gerçek yüzü ile ortada dururken samimi ve dostane bir hava içinde yürüyeblecek bir işbirliğinden bahseden Javits'in bu davranışı ancak ideolojisi ile izah edilebilir.

Her halükarda Yunan'ı bize rahatlıkla tercih eden, buna rağmen Türk-Yunan dostluğunu öngörür mahiyette işbirliğinden bahseden senatör, bazı beynelmîlî müesseselerden elde edilen 500

milyon dolar vesilesiyle bu gayr'î tabii dostluk hikayesinin yeni baştan tekrarlanması hususunda bir nevi işaret ve direktif vermektedir.

Türkiye ile Yunanistan arasında ki en mühim meselelerden biri olan, yer yer çatışmalara sebebiyet veren «Ortak Denizde balıkçılık» mevzuuna hiç dokunmayan; millî deniz servetimiz vö-nünden büyük kayıpların sebebi olan bu ihtilaf-lı konuyu bir çıban başı gibi ortada bırakan «öz-de bizimle menfaatlerimizi düşünen senatör büyük bir müneccimlik numarası yaparak «Kıbrıs konusundaki artık bir problem olmaktan çıktığını (!)» iddia etmiştir.

İsrail ile Araplar arasında 1967 Haziran ayında çıkan 6 gün savaşlarının 6 ay öncesinden «Otadoğuda Harp çok yakındır» diyerek haber veren Yahudi asıllı Senatör, Kıbrıs'ın için için yanan ve patlamaya hazırlanan bir bomba olduğunu bilmiyor mu? Yoksa biliyor da bu Milli Varamızı deşmemek nezaketini mi gösteriyor Yoksa «Siz bu davayı kaybettiniz, sizin için böyle bir meselesi artık yoktur» mu diyor.

TEK DEVLETLİ DÜNYA

Jacop Javist bu mevzuda ki sözlerine ilave olarak «Eğer Türkiye ve Yunanistan işbirliği yapabileceğini isbat edebilmişse, bu bölgede yaşayan diğer ülkeler de aynı şansa sahiptirler demektir» diyor. Devletler arasında işbirliği Milletler arasında kardeşlik sloganları ve arkasından gelsin tek devletli bir Dünya... Javits Sionizmin tarihi hedefini böylece açıklıyor. Türkiye ve Yunanistan gibi Dostluk ve işbirliği yapabilecek bütün şanslı (!) milletlere şimdiden Tek Dünya Devletinin müjdesini veriyor.

(Devamı 14. Sayfada)

İğrenç bir Korsanlık Hareketi

Son ayların en mühim politik hâdiseleri arasında Fransa'nın Cherbourg limanında kaçırılan hücumbotlar meselesi bütün dünyayı meşgul etmiş idi. Ancak dünya efkârı umumiyesi ve milletimiz, hücumbotların kaçırılışı hakkında açık bir fikir edinemedi. Bu son derece tesirli harp gemilerini İsrail nasıl kaçırmıştır? Hangi kuvvetlerin yardımıyla kaçırmıştır? Fransız devlet adamları Fransız silâhlarının ambargo tatbik edilen İsrail'e varışında ne kadar mesuldür? Kaçırılan gemiler hangi maksatlar için kaçırılmıştır? Bu sualler sadece Fransa'yı değil bütün dünya milletlerini ve hasseten İsrail'in çok yakınında bulunan Türkiyemizi de yakından alakâda eden meselelerdir. Ne yazık ki beynelmilel kuvvetlerin haber ve kütür kaynakları üzerinde kurmuş olduğu ambargo, hücumbotlar hadisesini bütün dünya milletleri için ne kadar hayati bir mesele olduğunu açıklamaya imkân vermemiştir.

BÜTÜN DÜNYAYI SARSAN HABER

1969 Aralık sonlarında bir gün Hayfa limanı Yahudilerin sevinç naralarına ve kaba gösterilerine sahne oluyordu Orta - Doğu'da harp hukukunu ayakları altına alan davranışları ile meşhur olan Moşe Dayan Muzaffer bir kumandan edasıyla kendisine yapılan tezahürata mukabele ediyordu. Yahudilerin Hayfa limanında Mısır topçusunun bombardıman seslerini unutarak haykırmalarına sebep olan hâdise ne idi? Bütün Yahudileri sevindiren ve vahşi bir gururla coşturan hadise, Fransa'dan kaçırılan beş geminin Hayfa limanına en ufak bir zarara uğramadan gelebilmiş olmasıydı. Yahudiler Hayfa Limanında sevine dursun, bütün dünya kuvvetli bir devletin kontrolü altında bulunan beş geminin kolaylıkla kaçırılivermesi karşısında hayrete düşüyordu. Hatırlanacağı gibi Fransa İsrail'e hiçbir silâh satışı yapmayacağını dünyaya ilân etmiş idi. Nasıl oluyordu da Fransa gibi kuvvetli bir devletin, kontrolü altında bulunan beş gemi kolaylıkla küçük bir devlet tarafından kaçırılabilir? İşte dünya milletlerini düşündüren buydu. Aca-ba Amerika'nın veya Rusya'nın yahut herhangi bir devletin İsrail'e karşı kuracağı ambargo hep böyle kifayetsiz mi kalacaktı? Bütün milletler kendi devletlerinin milletlerinin menfaati sebebi ile alacakları bir kararın ne dereceye kadar tatbik edilebileceğini düşünmektedirler. Bu sualler milletlerin hayat mücadelesinde bilinmesi gerekli temel suallerdir. Bu bakımdan bu son ayların en mühim dünya meselesi üzerinde durmakta sayısız faydalar vardır.

HÜCUMBOTLAR NASIL KACIRILDI?

25 Aralık 1969 Noel yortusu gecesi, saat 2,30 da Fransa'nın Cherbourg Limanının beş hücumbotu ışıkları yanmış olarak terk ediyordu. Hücumbotlar Cherbourg Limanını 17 dakika içinde terk ettiler. Amiral Mordahay Limon'un emri üzerine gemilerin ışıkları yakılır, fakat hiç birisi bayrak çekmez. Gemilerin Norveç istikametine de-

ğil güney-batı istikametine yönelmesi Fransız makamlarının dikkatini çekerse de, korsanlık hâdisesi gereken tepkiyi görmez. Beş hücumbotun Cherbourg'dan Marsilya'ya kadar sürecek uzun yolculuk esnasında zuhur edebilecek bütün manialar bertaraf edilmiştir. Araplar'a dost gözükten Sovyet Rusya donanmasının en ufak bir mürahalesi vuku bulmaz. Beş hücumbotunu Sicilya civarında yakıt vermek üzere İsrail Deniz Kuvvetlerine mensup gemiler, ve iki denizaltı muhafız olarak bekler.

HÜCUMBOTLAR VE İSRAİL DONANMASI

İsrail'in kaçırdığı hücumbotlar, İsrail'in küçük fakat vurucu donanması için ideal bir harp vasıtası idi. Mısır donanması şimdiye kadar, OCA ve KOMAR tipinde Rus yapısı 20 bota sahipti. Osa'ların birisi İsrail'i 1967 de El-Ath destroyerini batırmakla sersemletmişti. Savaşın sonra İsrail Fransa'ya, Alman motörlü İtalyan elektronik cihazlı ve son derece süratli 12 hücumbotu ısmarlamıştı. De Gaulle'un Beyrut hava alanı baskınından sonra koyduğu ambargodan önce, ısmarlanan 12 hücumbottan 5'i zaten alınmıştı. Ambargonun konulmasından sonra iki hücumbotu da Cherbourg limanından kaçırmakta güçlük çekmediler. Cherbourg'dan kaçırılan iki hücumbot tecrübe seferi için çıkmışlar ve yanlarına mahdut miktarda yakıt almışlardı.

Yahudi usaklığının, Fransa'ya tercih eden general No. 1 (I)

Ancak belli sınırı aştıktan sonra, havada İsrail uçakları belirmiş ve İtalya'ya kadar devam edecek yolculuk için, yetecek miktarda yakıtı paraşütle atmışlardı. Böylece Fransa'ya ısmarlanan 12 gemiden 7 si alınmış oluyordu. Geride kalan 5 tanesinin de alınması için daha kompleks harekete ihtiyaç vardı. Bu maksatla beynelmilel yahudilik ve Beynelmilel Yahudiliğe bağlı bütün teşkilâtlar korkunç bir mücadeleye giriştiler.

İĞRENÇ KORSANLIK HAREKETİ NASIL PLANLANDI VE TEZGÂHLANDI?

Beş hücumbotun Fransa'dan kaçırılması hadisesine ismi karışan, pek çok şahsın ismi zikredilmiştir. Amiral Mordahay Limon, Kumandan Ezra, Felix Amiot tersane şefi, Andre Corbinnais, George Leveque, General Guillemain de Monplanet, Mila Brenner, Martin Siem, L. Bonte hâdisede isimleri sık sık geçen şahıslar bunlardır. Ancak bu son derece mühim korsanlık hadisesi ismi geçen şahısların kuvvetlerinin ve imkânlarının çok ötesindedir. Hâdisenin tahlilinde İsraili diplomatların ve kumandanların şişirilen cesaretlerinin ve ince hesaplarının izah edemediği karanlık noktalar bulunmaktadır. Haber kaynaklarının bil dirdiklerine göre kaçırma hadisesi altı ay evvelden beri plânlamakta idi, ve bu plânı tatbik etmekle vazifeli mes'ul şahıs Limon'du. Mordahay Limon dazlak kafalı şişman bir adamdır. 1962 den beri İsrail elçiliğinde ticarî misyon şefidir. 1924 de Telaviv'de doğmuş Filistin asıllı Yahudidir. Ebeveyni Rus Yahudisidir. Haganah tarafından kurulan gizli Yahudi ordusunun bir okulunda talebelik yapmıştır. Harp esnasında Britanya ticaret bürosunda çalışmıştır. 1946 da teşkilâtı, Limon'u Filistin'e göç eden gemilerin kumandasını almaya gönderir. Sonraki senelerde Davit Benguryon zamanında Çek silâhlarının İsrail'e naklini temin etti. 1948 de Suriye'ye giden Çek silâhlarını zapt ederek İsrail'e çevirdi. İşte hücumbotların Fransa'dan kaçırılma işini üzerine alan şahıs görünüşte bu şahıstır. Bu şahsın mazisi silâh kaçırmak ve eşkiyalık yapmak la kirlenmiştir. Mordahay Limon kendine verilen talimata göre altı aydan beri beş hücumbotun kaçırılmasını plânlamakta idi. Mordahay Limon, hücumbotların kaçırıldığı güne tekaddüm eden günlerde Cherbourg'dadır. Mordahay Limon gemilerin kaçırılmasında kendisine yardım edebilecek Normandi firmasının motorlu inşaat malzemeleri müessesesi müdürü Felix Amiot ile anlaşır. Daha sonra tersane şefi Andre Corbinnais de Mordahay Limon'un şebekesine dahil olur. Ancak, bunlar ge-

kaçırılan gemiler Hayfa'da...

milerin kaçırılmasını temine yetmez. Fransa devleti İsrail'e silah vermeyeceğini ilân etmiştir. Bu sebepten kukla bir şirket kurmak suretiyle hücumbotları bu şirket namına almak isterler. Mordohay Limon İsrail hükümetinin talebini bildirir: İsrail hükümeti mirage uçaklarını istemektedir, fakat hürumbotları almaktan vazgeçmiştir. Bu arada beynelmilel Yahudiliğin kurdurduğu hayali bir şirket ortaya çıkar. Bu şirket Norveç'e ait olduğu zannedilecek olan Star Boat şirkettir. Gerçekte Star Boat şirketinin kurucusu Panama «Arias Fabrega'ye, Fabrega» şirketinin kurucusu Yahudi Mila Brenner'dir. Ayrıca Yahudi Brenner Aker firmasının genel müdürü Norveç asıllı Martin Siem'in hücumbotlar meselesinin mali ve kanuni formaliteyi tamamlamaya ikna eder. Böylece İsrail Panama'nın maskesi arkasında, Panama Star Boat şirketi de Aker şirketi hesabına çalıştığı zannolunan Sivem'in maskesi arkasında ilerler. Böylece son senelerin en büyük korsanlık hâdisesi İsrail'de plânlanır. Kanada, Norveç Yahudiliğinin imkânları ile tatbik mevkiine konur ve bizzat Fransa devletini kontrol eden Yahudi ajanları vasıtası ile netice elde edilir. Hareketi Fransa'da neticelendirmek üzere İsrail donanması Kurmay Heyeti İkinci Başkanı Tuğamiral Beny Telem Fransa'ya resmen gelir. Ve hücumbotların çok az bir kuvvetle sivil bir limanda demirleneceği teminatını alır. Beny Telem'in bu teminatı 48 saat içinde alıvermesi düşünülecek bir hâdisedir. Ayrıca hücumbotların resmen alıcı durumuna geçen Star Boat şirketinin, Norveç Posta kutusu maskesi arkasında İsrail menfaatlerine hizmet ettiği ve olavlardaki rolü Fransız hükümetince bilinmektedir.

Fransız hükümetinin bakanlıklar arası bir komisyonu vardır. bu komisyon, silah ihracını Fransız hükümeti namına kontrol eder. Bu komisyon, M. Bonte'nin

talepleri üzerine hücumbotları Star Boat şirketine satmaya karar verir. Bilindiği gibi Star Boat firması beynelmilel Yahudiliğin uydurduğu bir şirkettir. Gemiler daha evvel belirtildiği gibi sivil bir limanda demirlerler, hemen hemen hiç bir emniyet tedbiri alınmaz. Gemilerin gümrük muameleleri hayret verecek bir surette Paris'ten tamamlanır ve hücumbotlar başlangıçta anlatılan şekilde Charbourg limanını terk ederler. Charbourg Milli Savunma Bakanına hücumbotlardan beşinin geceleyin hareket ettiğini haber vermek için telefon ediyor. Bakan Michael Debre ortalıkta yoktur. Bir başka garip husus da Manş basınının ve Cherbourg gazetesinin hücumbotun kaçıışı ile ilgili hiç bir haber vermemişidir. Bütün bu hadiseler göstermektedir ki, milletler beynelmilel yahudiliğin ihanetlerinden hiç de emin bulunmamaktadırlar. Ancak milletler her geçen gün kendilerine karşı girilen hareketleri biraz daha anlamaktadırlar.

Yahudiler Siyonizmin Son Hedefini Tartışıyorlar

26 OCAK 1970 — TIME

Araplarla yapılan harbin sonunda her İsrail vatandaşı şimdi bir atmaca kesilmişti. İsrail 1967 harbini kazandığı zaman bir çok İsraililer bazı imtiyazların elzem olduğunu hissetmişlerdir. Meselâ Başkan Levi Eşkol İsrailin, batı tarafındaki Araplarla meskun bölgeleri elinde tutmaması yani bu bölgeleri terketmesi teklifini yaptığı zaman bir şamata kopmuş idi Eşkolün arkadaşlarından birisi bunun mukadder bir saldırıya yardım edeceğini iddia etmişti.

Migael Allan da keza, Arap topraklarından bazılarının yeniden Arap kontrolüne terkini isteyenler tarafından tenkit edilmiştir. Yakın zamanlarda İşçi Partisinin genel sekreterliğine seçilen Arie Eliav'ı hiç bir tenkit durduramamıştır. Eliav İsrail'deki diğer politikacılarından daha fazla açık konuşmaktadır. 300.000 üyesi bulunan İşçi Partisinin icra konseyi başkanı Rusya doğumlu 48 yaşındaki Eliav «Fikirlerini yaymak için vesilelere» sahip olduğunu hissetmektedir.

Yahudi uşaklığını, Fransa'ya hizmete ter cih eden general No. 2 (!)

Son senelerin en iğrenç korsanı Amirai Mordehay Limon

Geçen hafta Telaviv'de Araplara verilecek imtiyazlar hususundaki tekliflerini Time'nin Tel Aviv muhabiri Marlin Levin'e izah etmiştir. «Yapmamız gereken ilk şey Filistin Araplarını küçük bir millet olarak tanımak olmalıdır. Onları tanımak mecburiyetindeyiz. Bu bizim için, onlar için ve netice olarak dünya barışı için iyi olacaktır» demiştir. Fakat Golde Meir ile Eliav arasında fikir ayrılıkları mevcuttur. İşte bu ayrılıklar Golde Meir'in genel sekreter olarak Eliav'ı desteklemesindeki gecikmesindeki sebeplerden birisidir.

Eliav'ın ikinci bir teklifi de terör hareketlerinden vazgeçilmesini öngörmektedir. Bu hususta Eliav «Kudüs'ü iltihak ettik, gerçekten de bu yapılamayacak bir işti. Lâkin terör hareketlerinden çekinmemiz lazımdır. Atalarımız burada ve Ürdün'de uzun zaman yaşadılar. Arapların da ataları yaşadığı bu topraklarda. Çözüm iki eşit devletin bir arada beraberce yaşamasıyla mümkün olacaktır. Bir Yahudi devleti için on milyon kişi barındıracak Hollanda kadar, bir Arap devleti için de dokuz milyon kişilik (Belçika kadar) bir yer mevcuttur. Öyle zannediyorum ki, meşru bir Arap millî hareketini tasvip edeceğiz» demıştır.

Eliav tahsilini Cambridge'de yapmış olup İkinci Dünya Harbinde faal görevlerde bulunmuştur. Meselâ iki bin kişiyi İsviçre'den kaçırmıştır. 1956 Sina Harbinde de bir yabancı lejyon subayı olarak Port Sait limanından balıkçı tekneleriyle iki yüz Mısır Yahudisini kaçırmıştır. Eliav'ın lakabı Lvova'dır. Bu isim Rusça'da Lev-Lion'un bir şeklidir.

Eliav sionizmin üç temel hedefinden de bahsetmiştir ki, bunlardan sadece bir tanesi gerçekleşmiştir. Bu arzu mevdunda bir Yahudi devleti kurmak isiydi. Diğer ikisi de henüz gerçekleşmemiştir. Eliav, «Pek çok başarımız var. Fakat bu başarılarımızın noksan tarafları da vardır» diyerek sözlerine «Gidilecek uzun bir yol var. Gördüğüm en büyük tehlike, biz sionistlerin İsrail topraklarında kurmak istediğimiz Yahudi toplumunu gerçekleştirmekten Arapların bizi alakoyabilecekleri tehlikesidir» diye son vermiştir.

TÜRK BASININDA :

NAZIM HİKMET

Memleketimizde edebiyat ve sanat alanında bir takım «Müsec cel»in kasıtlı propagandası yapılmaktadır. Sosyalistler Türkiye'de olduğu gibi, bütün dünyada da belli şahısları propagandalarını yapıp: onları milletin yetiştirdiği en büyük şahsiyetler olarak kabul ettirmeye çalışırlar.

Bu tiplerden birisi de Nâzım Hikmet'tir

Geçtiğimiz 19.1.1970 günü Nâzım Hikmet'in ölüm günü idi. Nâzım Türkiye'den kaçan bir insan olarak milletimizin nefretini kazanmıştır. Ama Komünist propaganda uzmanlarına göre ne yapıp yapıp, onun üzerindeki bu millî kini silmek gerekir. Perde Demir gerisinden Türkçe neşriyat yapan Komünist istasyonlar 19.1.1970 günü Nâzım'dan bahsetmeden geçemediler. O gün saat 20.30 dakikası neşriyatını tamamen Nâzım Verzansky'e ayıran Sofya Bulgar radyosu ise, saatlerce methiyeler döktürdü. Onun kendi sesinden şiirlerini okudu. Meselâ:

— Bu toprağın yetiştirdiği, bu toprağın evlâdıydı. Öyle bir soydan gelir ki cedleri arasında büyük devlet vekilleri, valiler, kumandanlar, şehitler, gaziler, âlimler, bilginler vardır. Kendi de bu soya büyük şeref kattı. Hemen hatırlatmakta fayda var ki - Türkiye'deki solcular ne kadar gizlemeye çalışırlarsa çalışsınlar - Nâzım Hikmet bir Polon ya dönmesidir. Babası ve dedesi bu milletin tarihine şan ve şeref

le değil, ihanetleriyle geçmişlerdir. Gerektiğinde bunları ortaya sereceğiz. Babasının İttihat ve Terakkideki çalışmaları malûmu nuzdur. Nâzım bu toprağın olmadı gibi, bu milletin de evlâdı değildir.

Spikerlerin ağzını, burnunu kıvrarak okudukları şiirlerden sonra Nâzım'ın Türkiye'den kaçışının sebepleri izah edilmeye çalışıldı. Güya Anadolu yakasından İstanbul'a geçerken, vapurdan onu denize itebilirler ve «intihar etti» diyebilirlermiş. He men sormak lâzım:

— Türkiye'de Komünist olarak yalnız Nâzım mı vardı? Veya bir onun mu hayatı tehlike de idi?...

Sofya Radyosu daha sonra Nâzım Hikmet'in kendi sesiyle şiirlerini okudu. Nâzım'ın sesi bir slav şivesi ile kelimeleri telâffuz ediyordu. Oğlu «Memet» için yazdığı şiiri çok enteresandı:

Güzel günler gelecek
Sen bizim orada halkınla

beraber
Komünizmi kuracaksın

Memet
Gözle görecek, elle tutacaksın
onu Memet

Ben dilinden, türkülerinden
Kızımdan köyümden uzakta
Anana hasret, sana hasret
Evlâtlarıma, halkıma hasret
öleceğim

Memet yavrum!
Seni Türkiye Komünist
Partisine emanet ediyorum

Gidiyorum içim rahat

Bu şiire ilâve edilecek hiç bir şey var mı?

Nâzım'ın ölüm yıldönümü Komünist blokta Türkçe neşriyat yapan radyoların yanında, Türkiye'de sermayesi gayri millî olan neşriyat da bu propaganda kervanına katılmadan edemedi. Dönme Nâzım'a, dönme Abdi İpekçi'nin gazetesinde de tam bir sayfa ayrıldı. Şiiri ve fotoğrafı

luktur. Ve trade-union'culuk ihmal edilmedi. Nâzım Hikmet'in Türkçe sevgisine gelince : Şapka çıkarmam konuştutun dile

Düşmanımı asaletin kelimelerinde bile beyiti, bunu ortaya serer. Türkçeyi dejenere etmekle vazifeli bir şahsın: «Türkçenin büyük şairi» diye takdiminin hangi niyete dayandığı bellidir.

Burası neresi MOSKOVA Üniversitesi mi?

Aşağıda İstanbul Üniversite-birinci sınıf talebelerine sorulan tatbikat sorularını görüyorsunuz.

Milletin alın teriyle kazandığı paralarla kurulan üniversitede, yeni gelen talebeye hukuk yerine Marksist-Leninist telkinler ilim diye okutulmaktadır.

Derste talebeye cevaplandırılmak üzere hocalar tarafından dağıtılan bu soruları gelecek sayıdan itibaren gerçek ilim süzgecinden geçireceğiz.

Mevkilerini sosyalizme kirala-yan öğretim üyesi hepeslileri bu lunabilir. Ancak Türkiye'de Bey nelmilel Yahudiliğin ideolojik silâhı komünizmin maskesi git-tikçe fark edilmekte ve gerçek millî cephe şuurlanmakta, bizzat halk dâvasına sahip çıkmaktadır.

Uyanan milyonlar, kendi ce-binden alınan vergilerle tesis edil-en üniversitelerinde: Mark-sizm propagandası yapanları af-fetmevecek ve hesap soracaktır.

İlgilileri uyanmaya davet eder Faciayı milletimize arzederiz.

ANAYASA HUKUKU PRATİK ÇALIŞMASI

No: 3

Konu: SOSYALİST HUKUK

1) TEORİ

K. Marx - F. Engels, Komünist bildir i1848 Londra:

«Günümüze kadar bütün toplumların tarihi sınıf savaşlarının tarihinden başka bir şey değildir.»

10 Temmuz 1918 S.S.C.B. Anayasası Başlangıcı:

«Çalışan ve sömürülen halkın Hakları Bildirisi»

Bölüm 1 Md. 1: «Rusya, işçi, asker ve köylü mebuslar Sovyetleri Cumhuriyetidir. Bütün

merkezi ve mahallî iktidar bu Sovyetlerin ellerindedir.»

Bölüm 4: «Sömürücülere hiçbir devlet organında yer yoktur. İktidar bütünüyle ve yalnız ca çalışan kitleler ve onların yet kili temsilcileri olan işçi asper ve köylü mebuslar Sovyetlerine ait olmalıdır.»

Aynı Anayasadan:

«Seçim hakkı, üretici bir çalışmayla hayatını kazanan ve başkasının çalışmasını sömürmeye-nlere aittir (Asker ve bahriye lilerin seçim hakkı vardır)»

«Tüccarlar toprak sahipleri, keşiş ve rahipler, burjuvalar Çarlığın eski memurları, jandar maları ve polisleri hanedan men supları oy hakkından yoksundur lar.»

Soru 1— Marksist doktrinde toplumsal tarihinin dinamiği ne dir?

Soru 2— Marksist doktrinde devletin yeri ve niteliği nedir?

Soru 3— Marksizmin parlamanter eleştirisi nasıldır?

Soru 4— Yukarıdaki belgeler de bazı sınıf ve zümrelerin oy hakkındad yoksun bırakılma-larının sebebi nedir?

Soru 5 — Bu düzenleme, nasıl bir yönetim biçiminin var lığını gösterir?

II) PRATİK :

Lenin ne yapmalı? 1903:

«Kendi kuvvetleriyle işçi sınıfı ancak trade-union'cu bilin ce varabilir. Yani, sendikalarda birleşme fikri, patronlara karşı mücadele, hükümetten işçiler için belirli kanunların kabulünü isteme.»

«Politik sınıf bilinci işçiye ancak kendi dışından getirilebi-lir?»

Mao ve yoldaşları, Doğu Türkistan havzasını askerî ve ekonomik bir saldırı üssü haline getirmek için Türkistan'ı Çinileştirmektedirler. Resimde Sputnik Communasında sulama barajı inşası için çalıştırılan esir Müslüman Türkler görülmektedir.

«Kendiliğinden (spontane) bir işçi hareketi trade-union'cu-tam anlamıyla işçilerin burjuvazi tarafından köleleştirilmesi-dir.»

«Devrimci teorisi devrimci eylem olmaz!»

«Tarihin bilinçsiz sürecini bilinçli bir şekilde ifadelendirebilecek âleti meydana getirmek. Bu, profesyonel devrimcilerden kurulu merkezleşmiş bir partidir.»

Soru 6 — Trade - union'cu luk ne demektir? Ve nasıl bir sendikacılık anlayışıdır? Bu anlayış nerede ve ne zaman uygu-

lanma alanı bulmuştur? Bu anlayış, işçi sınıfına neyi sağlama yı öngörür? Parti anlayışı nedir?

Soru 7 — Lenin'e göre, trade-union'cu anlayış niçin bir çözüm değildir? Marksizm - Leninizmin işçi sınıfına sunduğu çıkış yolu nedir?

Soru 8 — Marksist - Leninist çözümde kullanılması önerilen fikrî ve örgütsel araçlar nelerdir?

Soru 9 — Rus Sosyal Demokrat Partisi içinde bu görüşün karşısında olanlar kimlerdir? Görüşlerinin esasları nedir?

Türkistan'ı ve Sovyetleştirdiği bütün milletleri yuttuğu gibi Türkiye'yi yutmaya çalışan Rusya'nın Karadeniz'deki küstah casusluğu...

Rusyanın Türkiye'yi İstilâ Hazırlıkları mı?

Her tarafından düşmanlarla çevrilmiş olan Türkiye'miz, her geçen gün daha büyük tehlikelerin içine sokulmaktadır. Bildiğimiz gibi Beynelmilel Komünizm Orta Doğu üzerinde hasasiyetle durmaktadır. Türkiye, komünizmin hedef olarak kabul ettiği ülkelerin başında gelmektedir.

Sovyetler Birliği ve Onun Varşova Paktı üyeleri Kırım'a, Balkan Türklüğüne hazırlanan oyunları Anadolu'ya da şamil hale getirmeye çalışmaktadırlar. Yurdumuz her an batıdan ve kuzeyden anı hücumlara uğrayabilir.

Karadeniz sahillerimiz, Sivastopol, Batum, Odesa, Köstence, Varna ve Burgaz limanlarının da bulunan Rus istilâ ordularının tehdidi altındadır.

Sovyet ve Bulgar gemileri son günlerde «gözetleme ve istihbarat» için kara sularımıza, sık sık gelir olmuşlardır. Bilhasna İstanbul Boğazı ve Trakya sahillerimizde Rusların hidroğrafi (Signit) gemilerinin burnumuzun dibine kadar sokulmaları endi-

şe vericidir. Karasularımızın 12 mil olduğu bilindiği halde, Bulgar casusluk gemileri ve haber alma servisleri 3-4 millik mesafelere sokulup İstanbul'u ve boğazı tarassut altına almaktadırlar.

Komünistlerin bu gayretleri, Karadeniz kıyılarımızdaki elektronik istasyonlarımızın çalışmalarını kontrol etmek içindir.

Su yüzünde ve su altında mevcut anlaşmaları çiğneyerek yapılan bu istihbarat çalışmaları istihbarat gemisi olarak kullanılan (Signit)lerle veya ROTİ, RİGA sınıfı karakol takip gemileriyle yapılmaktadır.

Fakat Türkiye'de, efkârı umumiyenin dikkatinin hep 6. Filo üzerinde toplanırken bu yakın tehlikeden uzaklaştırılması manidardır.

Ruslar bu hareketleriyle, Karadeniz kıyılarımızda ve Boğaz'da bulunan radar istasyonlarımızla askerî tesislerimizin çalışmalarını kıymetten düşürmek tedirler.

Meselâ: Rus ve Bulgar Signit (istihbarat) gemileri, gazetele-

5/8/1969 tarihinde İstanbul Boğazı önünde, hem de karasularımızın dahilinde 10 gün kalmışlardır. Aynı tipteki gemiler 12.8.1969 ve 8.10.1969 tarihlerinde de Boğaz önünde Kerempe açıklarında hemen sonra Zonguldak, Sinop, Trabzon, Ordu ve Rize yakınlarında görünür hale gelmişlerdir. Böylece Zonguldak'daki, Demir-Celik tesislerimiz ve Karadeniz'deki müstakbel bir harbte kullanacağımız büyük limanlarımızın haritaları

tesbit edilmek istenmiştir.

Jacob Javits gibi bir Amerikan Yahudisinin Türkiye'ye gelip pervasızca,

— «İsrail çok kuvvetlidir, Türkiye Arapları desteklemekten vaz geçmelidir. Morali çok yüksek olan İsrail Türkiye ile bir harbe girebilir.» gibi tehditler savurduğu şu günlerde mesul makamları Türkiye'yi teşhiste dikkate ve basirete davet etmek millî bir vazife olmaktadır.

TÖS ve Türkiye Milli Gençlik Teşkilâtı mensupları Sofya'da Komünist Gençlik Teşkilatını övdüler

Sofya radyosundan aynen; cümle bozukluklarını da tashih etmeksizin neşrediyoruz:

Sofya'ya ilk defa gelen Türkiye Milli Gençlik Teşkilâtının ferdleri olarak 10 gündür Bulgaristan'da büyük bir hüsnü kabul gördük. Arkadaşlarımız bir çok mevzular konuştular. Ben burada Bulgaristan Gençlik ve Spor Bakanı Ganej'e söylediğim gibi, biz Türk gençleri olarak (Mustafa Kemal gençliği olarak) Onun büyük bir sözüyle hareket etmeyi kendimiz için şiar edindik. Yurtta sulh, Cihanda sulh, bizim değişmez prensibimizdir. Bu gayeyle Bulgaristan'ın gezdiğimiz bütün şehirleri gerek ekonomi, gerekse turizm yönünden bir çok kısmı olmuştur. Yalnız üzerimizde kendi meselemiz olduğu için en fazla ilgilendiren husus Komsomol teşkilâtının bütün ülkede yönetimi tam manâsıyla elinde bulundurmasıdır. Bu özlenen bir husustur. Buna erişen bu gençliğinizi tebrik ederim. TÖS Başkan Yardımcısı Dursun Akçam da bakın neler dedi:

«Efendim ben Türkiye Milli Gençlik Teşkilâtının bir mensubu olarak Bulgaristan'a geldim. Ve bu gençlik teşkilâtının 5 kişilik heyet davetine katılmış oldum. Ve rejim ayrı da olsa, insanlar çoğu yerde aynıdır. Duyguları, düşünceleri ve özlere karşı. Biz çok sıcak bir ilgiyle karşıladılar. Biz karşı olan davranışlar çok dostca. Bulgaristan şüphesiz (arkadaşlar da daha önce konuştular) ekonomik yönden büyük kalkınmalar ortaya koymuş bir ülke. Tarım makinanalasmış, endüstri çok mükemmel bir şekilde gelişmiş. Bunu gördüm. Bu kadarıyla devamlı ilerisi için bize plânlarından bahsettiler. Bunlar da gösteriyorki, kalkınmayı yeterli bulmuyorlar. Daha çok çalışacaklar. Gençliğe büyük bir önem vermişler. Gençler örgütlenmişlerdir. Hemen

hemen her bakımdan söz sahibi olmuşlar. Örgütlenmişler. Kendi aralarında çok güzel dayanışma kurmuşlar. Onlar gelecekte kendi ülkelerini kalkındırmak için büyük bir çaba içindeler. Onu gördük biz. Turizme de büyük önem vermişler. Bütün tesisleri gezdik, gördük. Özellikle bunda da Bulgar millî gelenekleri damgasını vurmuş. Ayrı ayrı lokantalar ayrı ayrı desenlerle millî zevklere göre süslenmiş, biçimlenmiş çok orijinal yerler görüyorlar. Önceden çiftçiler arasında bu ilişkiler daha da gelişecek, böylece Türk halkı Bulgar halkını yakında tanımış, anlamış olacaklardır.» TMG Teşkilâtı üyelerinin bu görüşlerine Türkiye halkı için biz de iştirâk ediyoruz.

İtalyan Solcu'ları

El Feth'i

Tahrik Ediyor'lar

İtalyan komünistleri sol kanada mensup kişiler Araplar'a olan aktif desteğini isbat için Sicilya'nın Palermo şehrinde bir konferans Roma'da ise bir miting tertiplemişlerdir. Palermo'daki «Akdeniz konferansı»na İtalyan Komünist Partisi üyeleri sol konat. Roman katolikler, Cezayir, Mısır, Fas, El-Fetih, Yunanistan ve Portekizden guruplar katılmışlardır. Bu guruplar siyonist emperyalizm ve genişleme siyaseti aleyhinde birleşmişlerdir. El-Fetih terör hareketlerini dünya ihtilâli hareketinin bir parçası olarak saydığını hedeflerinin de diin olmayan Hristiyanın, Müslümanın ve Yahudi'nin beraberce bir arada yaşayabileceği demokratik Filistin Cumhuriyeti kurmak olduğunu söylemiştir.

(Panaroma - Roma - Fk Crovide)

HÜR DÜNYA MİLLETLERİNE ESİR DOĞU TÜRKİSTAN HALKININ ÇAĞRISI

Doğu Türkistan hükûmeti eski Genel Sekreteri İsa Alptekin, Doğu Türkistan Türklerinin kurtuluş davasını devam ettirmektedir. Bu maksatla İsa Alptekin beğ, Avrupadan sonra Amerika'ya uğrayacaktır. Orta Asya politik meselelerinde geniş bilgi sahibi olan İsa beğ, esir bir milletin kurtuluş mücadelesi ve dünyayı bekleyen tehlikeler hakkında uyarılarda bulunmaktadır.

Bu maksatla bütün dünya milletlerine hitaben «Doğu Türkistan Kurtuluş Hareketi Merkezinin» neşrettiği beyannameyi, oku yucularımızın istifadesine arz ediyoruz.

HÜR DÜNYA MİLLETLERİNE, ESİR DOĞU TÜRKİSTAN HALKININ ÇAĞRISIDIR, Dünyamızda Devam Eden En Kanlı Jenosid Hareketi: Doğu Türkistan vahşeti.

Bizler yeryüzünün cehenneminden hür dünyaya iltica etmiş insanlarız. Terkettiğimiz ve kurtuluş yolunda mücadele ettiğimiz Anayurdumuzda 10 milyon Doğu Türkistanlı yıllardır tarihin en korkunç ve gaddar emperyalizminin pençesine terk edilmiştir. Dünyanın en zengin yeraltı ve yerüstü servet kaynaklarına sahip 2 milyon km. karelik bu ülkenin asıl sahipleri, bu zenginliklerden ölümü özleten korkunç vahşet sebebiyle bir nebze istifade edememektedir. Bu ülke Doğu Türkistandır. Moğolistan, Batı Türkistan, Afganistan, Keşmir, Tibet ve Çin ile sınırlı olup Çinlilerce «yeni ilhak edilen ülke» anlamına «Sinkiang» adı takılan tarihl Doğu Türkistandır. İşte biz, bu bahtsız ülkenin bahtsız insanları namına hür dünyayı ziyaret geldik. Gayemiz, doğru teşhis edilmediği ve kesin tedbir alınmadığı takdirde, başta Rusya olmak üzere bütün insanlığın pek yakın bir geleceğini şiddetle tehdit eden «sarı tehlike» ye karşı hür dünyayı ikaz etmek, bu meyanda anayurdumuz hakkında hür dünyanın alâkalarını talep etmek. Doğu Türkistan'ın önemini belirtmek kurtuluşu tir.

DOĞU TÜRKİSTAN TÜRKLERİN ANAYURDUDUR

Doğu Türkistan, Türklerin binlerce yıldan beri anayurdudur. Türk Devletlerinin merkezi, Türk medeniyetlerinin beşiği, Türk ordularının hareket üssü ve medeniyetin hadimi olan atalarımızın bu günkü nesillerimize en büyük armağandır.

Çin İstilâları:

Bu topraklar üzerinde tarihi emelleri olan Çinliler, 1760 yılından itibaren Çin-Mançu imparatorluğu tarafından iki defa, müteakiben Milliyetçi Çin ve Kızıl Çinlilerce istilâ edilmiştir. Her istilâ sayısız mücadeleler ve kurbanlar neticesi bir istiklâl ile son bulmuş; fakat her istiklâl komşu dindaş ve hür ülkelerin himayesizliği ve yardımsızlığı ile Ruslar'ın kallesçe arkadan hançerlemeleri neticesinde kanla boğulmuştur.

İstilâların en vahşisi, 13 Ekim 1949 da başlayan Kızıl Çin istilâsıdır. Tarihin en korkunç jencid hareketleri emperyalizmin en azgın tabikati, şovenizmin en muhteris en sadist saldırganlığı —için— Doğu Türkistandaki Kızıl Çin terörü, geçmişin ve geleceğin insanlığına ibret ve utanç verecek en korkunç örneğini teşkil

etmektedir. Bu müthiş mezalime dayanamayan on binlerce Türk tek tek veya kitleler halinde intihar etmiş veya her tehlikeyi göze alarak «denize düşen yılanı sarılır» kabilinden Rusların esaretindeki Batı Türkistana sığınmışlardır. Bir kısmı ise uçsuz bucaksız Tibet yaylalarını Himalayaların yalçın ve buzlarla kaplı zirvelerini aşarak, soğuktan, havasızlıktan, gıdasızlıktan, açlıktan ve yorgunluktan yüzlerce kurban vererek hür dünyaya iltica etmişlerdir.

DOĞU TÜRKİSTANDAKİ JENOSİDEN KİMLER MESULDÜR?

a — 1933 de kurulan millî ve müstakil Doğu Türkistan Cumhuriyeti, sayıca ve teknikçe kendinden kat kat üstün Çin sürülerine karşı başarılı savaşlar verirken, Çinlilerle anlaşılan Ruslar, Doğu Türkistandan elde edecekleri birtakım menfaatler mukabil Çinlilere askeri yardım yaparak Türkleri kallesçe arkadan hançerlemişler ve Türk devletinin yıkılması için Çinlilerle işbirliği yapmaktan çekinmemişlerdi. 1933-1943 arası ismen Çine, gerçekte ise Ruslara tabi olan Doğu Türkistanda 10 yıl zarfında 300.000 Türkü tevkif etmişler, bunlara çeşitli işkenceler yapmışlar, 120.000 Türkü de katletmişlerdir. Her türlü vahşet metodları ile Doğu Türkistanlılara on yıl kan ağlatmışlar, mücadele güçlerini eritmek için her çareye baş vurmuşlardır. 1943-1946 arası iyice alevlenen millî kurtuluş mücadeleleri neticesinde Doğu Türkistan tekrar kurtulmak üzereyken, Ruslar, Çinlilerle yine işbirliği yaparak, millî kurtuluşumuza engel olmuşlardır. 1949 da dahi Kızıl Çin'in Doğu Türkistanı istilâ emellerine yine Ruslar yardım etmişlerdir.

b — O zamana kadar bağımsızlık için çırpınan Doğu Türkistana bu hakkı tanımayan Milliyetçi Çin, Kızılar kendisini mağlup ettikten ve Milliyetçi Çin yöneticileri Formoza'ya çekilmek mecburiyetinde kaldığı zaman İç Moğolis

Esir Türk illerinden Doğu Türkistan'ın kurtuluş mücadelesinin sembolü haline gelen İsa Alptekin Bey...

Hain düşmanın pençesinden kaçarak, Bulgaristan Yunanistan'dan, Yugoslavya'dan ve Batı Türkistan'dan kaçan kardeşlerimiz, gibi Türkiye'ye sığınan Doğu Türkistanlı kardeşlerimiz. Bizi uyar- mağa çalışıyorlar. İbret alalım.

tan ve Tibetle beraber Doğu Türkistanlılara istiklâllerini tanıması, Doğu Türkistandaki 100.000 kişilik Çin kuvvetlerinin yanısıra Türkistanlıların silâh altına alınarak Kızıl Çin kuvvetlerine karşı kendi istiklâlleri ve vatanlarının muhafazası için sevkle ve azimle mücadele etmelerinin sağlanmasını teminen yapılan teklifi şiddetle reddetmişti. Yani, komünist de olsa can düşmanı Kızıl Çin yönetimini Doğu Türkistanlıların kendi toprakları üzerinde kuracakları bir Türk yönetimine tercih etmiş, Kızıl kuvvetlere karşı burada savaşmaksızın teslim olmuştur. Eğer istenilen yardım kendilerine verilmiş olsaydı, savaşçı ve kahraman Türkler kendi vatanları Doğu Türkistanı Kızıl istilâdan kurtarmak için can la başla savaşacaklardı. İnsanlık ve Çin milleti Çan Kay Şek'in bu basiretsizliğini tarihe kara bir leke olarak kaydedecektir.

Kıbrıs Katliâmını Unutmayacağız.

Geçtiğimiz Aralık ayı Kıbrıs hâdiselerinin yıldönümüydü. Kasaba papazı Makarios'un ve onun avanesinin Kıbrıs'daki Müslüman Türk'e reva gördükleri zulümleri, bî ze ne çabuk unutturdular. Gayrı millî basın, Kıbrıs hâdiselerinin yıldönümünü bir satırla olsun millete duyurmadı. Ama Vietnam hâdiselerinin yıldönümlerini tekrar fi propaganda ile milletin kafasını doldurmaya kalktılar. Kıbrıs'ta çocukların boğaz-tekrar anlatmak durumunda oldular. Menlanması, ihtiyaçlarını sakallarından tutulup sürüklenmesi, gayrı millî basın içid ızdırap kaynağı olmadı. Budlar Hristiyan Biafra'ya Kıbrıs'tan fazla yas tuttular. Bir yandan Müslüman Nijerya'nın Biafra'ya karşı galibiyeti üzüldürlerken; diğer yanda Makarios'un Kıbrıs'ta müslüman Türk'e reva gördüğü zulümleri unutturmaya çalıştılar.

Unutmayacağız! Rum palikaryasının Kıbrıs'lı kardeşlerimize yaptıkları zulmü de gavrı millî basının ihanetini de.

c — Keza ellerinde hiç bir imkânı olmadığı halde kurtuluşu için mücadele bayrağını açan Türkistanlılara en küçük bir yardımda bulunmadıkları bir yana, bu feci akıbete seyirci kalmakla, en küçük bir infial ve protesto gösterisinde dahi bulunmamakla ve aynı zamanda, Kızıl Çin gibi azgın ve muhteris bir tehlikenin ken di hudutlarına kadar yavaşmasını sağlamakla kendi milletlerinin de akıbetlerini tehlikeye düşüren komşu devletler dahi bu melun istilâdan büyük ölçüde mesuldürler.

d — 8. inci yüzyılda ve hatta milâttan önce ki yıllarda Orta Doğu ve Ön Asya'yı, Afrikayı istilâ amacıyla harekete geçen Çin sürülerinin, Çin karasından taşmalarını, binlerce şehit vermek pahasına önleyen bu suretle İslâm dünyası ve Doğu Avrupayı, hatta bütün insanlığı kalabalık nüfusu ve çok kuvvetli temsil kaabiliyeti ile çinileştirerek yok etmesine meydan vermeyerek insanlığın adeta Doğu bekçiliğini yapan Türkistan Türklerinin bu feci akıbetlerine seyirci kalan İslâm alemi ile «hür insanlık» ideali ni şiar edinmiş hür dünya devletlerinin, insanlığın gözleri önünde işlenen bu cinayetlere bir Macaristan, Çekoslovakya, Tibet, Cezayir kadar alâka göstermemekteki anlaşılma ısrarını da tarih affetmeyecektir.

DÜNYA MİLLETLERİNİN HAYAT MÜDAFAASI VE DÜNYA MUVAZENESİ AÇISINDAN: DOĞU TÜRKİSTAN. DOĞU TÜRKİSTANDA RUS VE ÇİN EMELLERİ

Doğu Türkistan, sadece buradaki Türklerin kurtuluşu bakımından değil, fakat aynı zamanda Kuzey Asya, Batı Türkistan, İran ve Ortadoğu İslâm ülkeleri ile Güney Asya devletlerinin, hat ta ikinci derecede Avrupa ve Afrikayı nükleer silahlarla mücehhez çekirge sürüsünü andıran yüzlerce milyon Çinli'nin müstakbel istilâsı için sıçrama tahtası olması itibariyle, dünya stratejisi bakımından pek büyük ehemmiyeti haiz bir ülkedir.

Doğu Türkistan açık denizlerden çok uzak, etrafı Himalaya, Karakorum, Kuenlun ve Altay. Sayan dağları gibi yüksek dağlarla çevrili kapalı bir havza olduğundan polaris atom menzili nin dışında kalır ve hava hücumlarına karşı oldukça mahfuzdur.

Bilindiği gibi dünyanın en zengin ve en kaliteli uranyumu, Doğu Türkistan da 6 ocaktan istihsal edilir. Yine, Ortadoğu petrol ülkeleri ile yarışacak derecede zengin petrol rezervlerine sahiptir Demir ve kömür bakımından yüz yıllarca işletilecek bitmek tükenmez damarlara sahiptir Bunların yanısıra pek çok zengin maden yatakları bu gün kızıl Çin ekonomisi ve ağır sanayi iri beslemektedir. Ülkenin bu kaynaklarını harıl harıl işleten Kızıl Çin, Doğu Türkistanın Lobnor havzasında kurduğu atom merkezinde atom başlıklı füzeler imaliyle meşgul olmaktadır. Burada kıta'lararası füze imaline—balistik füze—girişmiştir ki Amerikalı atom alim Ralph Lapp'a göre Kızıl Çin'in bu füzelerinin sayısı 1980 yılında 1000 adete çıkacaktır Bu da 1980 ABD rine nazaran 5 mislidir.

Doğu Türkistan, Kızıl Çininin harp sanayii merkezi ve silah deposu olmasının yanısıra, aynı zamanda, yerüstü zenginlikleri bakımından da tahıl anbarı en büyük pamuk ve yün istihsal merkezidir. Yüzlerce milyonluk açlar sürüsünü doyurmak ve giydirmek bakımından da, Doğu Türkistan Çinin can damarını teşkil etmektedir.

Doğu Türkistan tarihin en eski ve en canlı büyük ticaret yollarının da kavşağıdır. Tarihi «İpek Yolu» bu ülkeden geçer. Bu gün Kızıl Çin, bu tarihi yolu açmış, Doğu Türkistandan Pakistan'a geçişi kolaylaştırmıştır. Vaktiyle Ruslar da Tüncsib Türkistan Sibirya — demiryolu nu batı Türkistandan başlayıp Doğu Türkistanı ve Himalayaları aşarak Pakistana ve Hindistana kadar uzatmak için projeler hazırlamışlardı. Şimdi, Kızıl Çin'in İpek Yolu nu açmış olmasından en fazla Rusların ve Hindistanın ürkmesi sebepsiz değildir. Doğu Türkistan, Uzakdoğu ile Avrupayı ve Asyayı Sibirya ile Güney Asyayı bağlayan yolların kavşağıdır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

1,5 asırdan beri devam eden Millî Kurtuluş Savaşlarının; en asiline sahne olan topraklar, Dünyanın ve İslâm dünyasının faal desteğinden mahrum insanların yurdu. Senin anayurdun ve İslâm dünyasının asırlık kültür beşiği.

KIBRIS'TA TÜRK'LERİN HAYATI TEHLİKEDE

Bizden ayrı olarak dışarıda aynı din, aynı iman, aynı kültür ve töreye bağlı 100 milyon Türk vardır. Bunlar esir olarak yaşamaktadır. Zira bütün dünyayı kana bulayan Beynelmîl Yahudilik ve Beynelmîl Hristiyanlık kendi yaşayışlarını Müslüman Türklerin imha edilmesinde görür Bugün bütün dünyanın gözleri önünde binlerce Müslüman Türk, komünist Çin ve komünist Rus zulmü altında en feci işkencelere tabi tutulmakta, hayvanları bile tiksindiren bir muameleye maruz bırakılmaktadır.

İnsan haklarından bahsedenler, hürriyet telallığı yapanlar bu duruma seyirci kalmaktadır. Türkistanda Müslüman Türkler komünizm vahşeti altında inim inim inlemektedir. Bugün dünyada komünizmin başka bir adı; Müslüman Türklüğün imha edilmesi tuzağıdır.

Fakat şurası inkâr edilmez bir gerçektir ki, Beynelmîl Yahudilik, komünizm ideolojisi ile zulmünü ne kadar devam ettirmeye çalışırsa çalışsın, zulüm ebediyen devam etmeyecektir. Ve Türkistan'daki Müslüman Türklerin biriken göz yaşları ve kanları hainleri boğacaktır. Bugün Türkistan'daki Türkler, her şeye rağmen MİLLÎ MÜCADELE'lerine devam etmektedirler. Ve kendilerini kurtaracak bir eli beklemektedirler.

KANAYAN BİR YARA KIBRIS

Yeryüzünde ideolojilerin kavgası vardır. Aynı ideolojiye sahip olan milletler döğüşürler. Her zaman bir diğ erini imha etmek için bütün imkânlarını kullanır. Kıbrıs'ta açılan yara da bugün bütün şiddetiyle kanıyor.

Beynelmîl Yahudilik zulmünü Türkistan'da komünizm vasıtasıyla devam ettirirken, Kıbrıs'ta, hain ortağı Beynelmîl Hristiyanlıkla devam ettirmektedir.

ENOSİS HÜLYASI

Bilindiği gibi Yunanistan'ın bir hülyası vardır: ENOSİS Kıbrıs'ın Yunanistan'a iltihakı) Bu hülyanın gerçekleşmesinin tek çıkar yolu, Kıbrıs'taki Türkleri her türlü yollara baş vurarak imha etmek ve Kıbrıs'ı Yunanlaştırmaktır. 10 Kasım tarihli Eleftheros Vima Gazetesi «Bu ada Yunanlaştırılmalı» başlığı altında yazdığı bir yazı ile Enosis'in nasıl gerçekleştirileceğini açıklıyor; «Enosis'in şimdi gerçekleştirilmesi imkânsız olabilir. Fakat bu onun terkedilmesi manasına gelmemelidir. Enosis bir ideal olarak yaşatılmalıdır. Bu ideal kaydedildiği takdirde Kıbrıs Rumluğu da kaybolacaktır. Öyleyse ne yapılması lazımdır? Bizce Kıbrıs'ta hayatın bütün alanlarının Yunanlaştırılması yoluna gidilmelidir.

Yunanistan Kıbrıs'ın damarlarına zerkedilmektedir. Burada Yunan nabzı atmalıdır. Yunan rüzgârı esmelidir. Kıbrıs'ın ve Yunanistan'ın kaderi daima müşterek olmalıdır. Bu yapılsa o zaman çok şeyler kolaylaşmış olacaktır. Bilhas sa Enosis'in gerçekleştirilmesi kolaylaşacaktır. Çünkü Yunanistan, Kıbrıs'ta bulunacaktır. Bu, Kıbrıs için emin bir gelecek ve yeterli bir güvenliktir.»

Bu plân çeşitli zamanlarda değişik şekillerde tatbik edildi. Her seferinde binlerce kardeşimiz katledildi. Bir çoğu da çeşitli bahanelerle göçe mecbur edildi.

Millet Düşmanları Kıbrıs'ta yeni bir oyuna daha girişmişlerdir. Bu, Kıbrıs'taki kardeşlerimizin belki de yok olması ile bitecektir. Bu oyun, şekil itibariyle diğerlerinden farklı oynanmaktadır.

MAKARIOS: BERMUDA ADASINDAN REİSİCUMHURLUĞA

Blindifğ gibi papaz Makariis Bermuda adasında sürgün hayatı yaşarken yahudi New York valisi papaz Makarios'u çağırır. Aralarında uzun konuşmalar geçer. Bir müddet sonra da Kıbrıs'a gelir. Ve cumhurbaşkanı seçilir. O zamandan itibaren papaz Makarios hristiyanlığın Kıbrıs'ta baş güdücüsü, fiili temsilcisi ve hadiselerin bizat tatbikçisi olur.

YENİ TERÖR TAŞKILATI

Kıbrıs'ta yayınlanmakta olan OKOSMOS SİMERA adındaki bir Rum dergisi, Rum Millî Cephe Teşkilâtı ad altında yeni bir teşkilâtın kuruluşunu, gayelerini ve bugünkü durumunu açıklamıştır.

Çoğunlukla eski EOKA ileri gelenleri tarafından kurulan bu terör teşkilâtı Makarios hükümetine karşı olarak gösterilmektedir. Fakat bu sadece bir aldatmacadan ibarettir. Maksat yeni katliamlar ve terör hareketleriyle Müslüman Türkleri eritmek, ENOSİS'i gerçekleştirmektir. Ve bu ihanetleri dünya efkârı umumiyesini yalıtılmaktadır.

EOKA VE MİLLÎ CEPHE

Bu şebeke, millî cephe adı altında faaliyet göstermekte imiş ve bir takım sırları da varmış. Ve bunları kimseye söylememek için yemin etmişler... Bu yemin kime karşıdır? Makarios'a karşı mı? Hayır. EOKA bozuntularının bu yemini şu hayaller içindir:

17 Kasım 1967 tarihli Rum Gazetelerinde EOKA'cı «Komodromos» bir hazırlık töreninde (Devamı 14. Sayfada)

Sovyet Makamları Antisemitizm Hakkında Münâkaşa Ediyor

British Üniversitesi öğrencileri ile Sovyetler Birliği elçiliği arasında geçen hafta Rusya'daki yahudilerin durumu üzerine umulmadık bir anglo-Rus diyalogu gelişme göstermiştir. Öğrenciler, Üniversite komite üyeleri Sovyet yahudileri için ellerinde protesto pankartları olduğu halde insan hakları gününde elçilik binasına gitmişlerdir. Daha sonra kalabalık, kaldırım-da Chanucah (yedi kollu şamdan) tutmuş-tur.

Öğrenciler Sovyet basın ateşesi tarafından kabul edilmişlerdir. Basın ateşesi protesto mektubunu red etmesine rağmen Sovyet yahudileri üzerine münakaşaya başlamıştır. Münakaşanın hararetli bir anında Sovyetler Birliğinde Anti-Semitizm olduğu yalanlamıştır. Önce itiraf daha sonra da tamamen red etmiştir. Bununla beraber daha sonra anti-semitlerin varlığını ima etmiştir. Basın ateşesi, yahudilerin tefrik edilmediğini iddia etmiştir. Ateşe sözlerine devamla pek çok yahudinin politik hayatta söz sahibi olduklarını meselâ: Mr. Mendolavitch'in Birleşmiş Milletlerde Sovyet delegasyonunda üye olduğunu söylemiştir.

Ateşe, Sovyet Yahudilerinin İsrail'e göç etmelerinin teşvik edilmediğini itiraf etmiştir. Rus Yahudilerinin, Arapların öldürüldüğü ülkelere gitmek istemediklerini öne süren ateşe Yahudilerin Rusya'da mes'ut ve emin olduklarını söylemiştir. Münakaşada Yahudilerin gitmek istediklerini bildiren acık mektuplar vazdıkları öne sürülünce ateşe onların iyi insan olmadıklarını ve çok az Yahudiye temsil ettiğini iddia etmiştir.

(Jewish Chronicle, 19. Aralık 1969)

KISSINGER İLE KAHVALTI

Washington'daki bir günlük ziyareti esnasında Mr. Eban, Başkan Nixon'm kıdemli danışmanı Dr. Henry Kissinger ile Devlet sekreter yardımcısı Mr. Joseph Sisco'nun evinde sabah kahvaltısı yapmıştır.

Mr. Eban'ın bu ziyareti, Rabat'taki Arap Zirve Konferansının açılışı sonucu Amerikalı diplomatların ve petrol tüccarlarının sinirli oldukları ana rastlamıştır.

(Jewish Chronicle, 19 Aralık 1969)

KÖMÜNİST VE KATOLİKLER DESTEK İÇİN SÖZ VERDİ

Rusya'daki anti-semitist hareketler ve Rusya Yahudilerinin İsrail'e gönderilmesi hususunda yüzden fazla öğrenci seminer yapmıştır. Seminer Dünya Yahudi Talebe Birliğinin siyasi bürosu ve İsveç talebeleri aksiyon komitesi tarafından kararlaştırılmıştır. Seminere iştirak edenler Sovyet Yahudilerine göç etme hakkının verilmesi için Sovyet Elçiliğine bir telgraf çekme hususunda anlaşmaya varmışlardır.

Seminere beşyüzün üzerinde kişi katılmıştır. Roman katolikleri ve Fransız-Rus Dostluk Cemiyeti Başkanı Mr. Jacques Nan tet Sovyet Yahudileri için mücadele etmek katoliklerin başlıca vazifesidir, demiştir. İtalyan Komünist Partisinden Mr. Luciano Asepli Rus Yahudileri için gayret göstereceğini vaat etmiştir. Seminerde Hebrer Üniversitesi modern Yahudi tarihi Prof. S Ettinger Rusya'ya gelenlerde ziyaret yapmış olan Mr. Lawrence Becker ve Dünya Yahudi Birliği politika uzmanı Gordon Hausmann birer konuşma yapmışlardır.

(19. Ar. 1969, J.C.)

HİNDİSTAN ORDUSUNDA YAHUDİLER

Bugün İsrail Birliği üyeleri Hindistan ordusunda Deniz ve Hava Kuvvetlerin de keza Sivil Serviste vazife görmektedir. 1965 de bunlardan Joseph Ephraim Hint-

Pakistan harbinde öldürüldü.

(5 Aralık J.C.)

PARAGUAY YAHUDİLERİ MÜCADELE EDİYOR

Paraguay küçük, fakir, 161.000 Km. karelik toprağı olan 1,5 milyon nüfusu olan bu ülkede 250 aileden ibaret 1000 Yahudi merkez ASUNCION'DA yaşar. Bunların 1/3 Alman menşeli. %10 Sefardi ve Doğu Avrupa menşelidir. Her gurubun kendi sinagogu vardır. Çocukları evlilik çağına geldiklerinde pek çok aile Arjantine göç etmektedir. Paraguay, Yahudilere kar-

şı samimi davranmamaktadır. Paraguay 1947 Filistin meselesinde lehte oy verem pek az ülkeden biri idi. Bununla birlikte Anti - Sionist sloganların kullanılması yahudi mezarlarına tecavüz edilmesi hadiseleri de olmuştur. On beş senelik icraatında general Alfredo STROESSNER hiç Anti-Semitik mevil göstermemiştir. Paraguay'da 15.000 arap vardır.

Uzun zamandan beri, Kara ve Hava Arap Birliği Teskilâtı onları İsrail ve Siyonizme karşı organize etmektedir.

(5 Aralık J.C.)

ORTA-DOĞU'DA SAVAŞ

İsrail Ürdün'e Beklenen Saldırısını yaptı

Televiv - MHM - Kara ve Hava Kuvvetlerinin desteği altında Ürdün'ün başkenti Amman, İsrail topçusu tarafından kesif bomba ateşine tutulmuştur.

Uzun zamandanberi Kara ve Hava Kuvvetleri ile hareket eden İsrail orduları, George Pompidu'nun hediye ettiği 5 hücumotla Si Ariş ve Hayfa üslerinden hareketle, Arap mevzilerini döğmeğe hazırlanmaktadır.

Öte yandan geniş ateş cephesine rağmen İsrail Orduları ölü vermemektedirler. Halbuki bu gün yapılan ve 14 saat süren ateş teatisi sırasında dahi, 2 Ürdünlünün öldüğünü Filistin Direnme Teskilâtı sözcüsü doğrulamıştır. Lut Gölünün günevindeki Gur-Es-Safi bölgesi saldırıdan sonra rahat bir şekilde İsrail işgaline terk olunmuş-tur.

Hâdiselerin olduğu şu sıralarda Beynelmilel Sionizm bütün dünyada olduğu gibi Türkiyede de yeni hâdiseleri tezgâhla makta, Nitekim Amerika Parlamento üyelerinden Jacop Javits'in hâdiseler arefesinde Türkiye'ye gelişi, plânın son safhasını teşkil etmiştir. Javits'in hiç beklemeden Sunav'la görüşebilmesi daha bir gün önceden hâdiselerin başlayacağını bir delili olmuş. Türk hükûmetine gereken ultiमत verilmiştir.

Türkiye'nin hâdiselerle olan ilgisinin, Jacop Javits'in seyahati sırasında koparılmasından sonra, diğer Arap memleketlerinin de saldırıyla uğrasmalarını temin için, Irak'ta bir darbe teşebbüsü başlatılmıştır.

Bundan bir yıl önce vuku bulan darbe teşebbüsü İngiliz - Amerikan görünüşlü Yahudi menfaatleri için plânlanmıştı.

Nitekim Yahudilerin Yayın Organı Je-

wish Cronicle, bir evvelki darbe sırasında tutuklananlar ve mahkemeye sevk edilenler arasında Irak Haham başkanının oğlu Shaul Sassen Khadouri'nin bulunduğunu vazmıştı.

Amman: Ürdün Dışişleri Bakanı Adümuneyn Rifai, bütün Dünyanın her an beklediği saldırıyı dün sabah Arap Ülkelere diplomatlarına haber verebilmiştir. Rifai'nin bu hareketi, savaş alanı içindeki Arap Yöneticilerinin sanki savaşın başıya cağından hiç haberleri yokmuş gibi, bir sessizlik içinde bulunduklarını göstermiştir.

Hatırlanacağı üzere Iraktaki ilk darbe teşebbüsünü yöneten 9 Yahudi ve 1 Hristiyanın serbest bırakılması için Irak'taki Londra büyük elçiliği harekete geçmişti.

Darbe sırasında tutuklanan Yahudiler için Rabbinat (Haham) başkanı tarafından üzüntü ve fasting (Yemeksiz dini vas) günleri ilân edilmiş ve protesto gösterileri yapılmıştı.

Jewish Cronicle daha evvel bir haberrinde de «Bir yıl önceki ısvanı yöneten eski Başbakan Abdel-Rahman Al Bazzal isyanın gavesinin şimdi ki devleti devirmek ve İsrail ile barış yapmağa hazır bir rehim getirmek olduğunu» belirtmiştir.

Irakta durum henüz kesin olarak belli olmamıştır. Buna rağmen, ardı ardına vuku bulan darbe teşebbüsleri zihinlerde Sion plânlarının gerçekleşmekte olduğu vakiasını uyardırmakta ve geçen seneki darbevi ister istemez hatırlatmaktadır. Irak için önümüzde daha tehlikeli günlerin gelmesi sürpriz olmayacaktır. Zira Beynelmilel Yahudilik isteklerinde hiç bir hudut tanımaz.

Millî Cepheden

SON AYLARIN BAŞARILI PİYESİ

BİTMEYEN MÜCADELE

Tiyatro bir sanat koludur. Bütün sanat dalları gibi o da belli bir fikre ve düşünceye hizmet eder. Çünkü tiyatro eserini yazan da nihayet insandır. Her insan gibi onun da bir ideolojik yapısı vardır. Eserinde, mutlaka sahip olduğu düşünceyi aksettirmeye çalışacaktır. Bunun için sanat ideolojisinin estetik hüviyet kazanmış şeklidir diyebiliriz.

Memleketimizde her sahada olduğu gibi tiyatro sahasında da gayri millî güçler hâkimiyeti ellerinde bulundurdıklarından, sahnelerde millî kültür yerine gayri millî kültürlerin hâkimiyeti devam etmektedir.

Piyesi takdim eden Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyeti Başkanı Şefik Dursun şunları söylemiştir:

«Bekleyenler konusunu millî tarihimizden alan bir eserdir. Milletimizin yıllarca nasıl imha edilmeye çalışıldığının açık bir delili olan bu eser, komünist zulmü altında inleyen milyonlarca kardeşimizin gerçek hayatıdır. Tarih boyunca dünya üzerindeki beynelmîlî güçler milletimizi yok etmek için ittifak etmişlerdir. Beynelmîlî Slonizmin ve Hristiyan âleminin beraberce yürüttüğü zulüm ve ihanetlerle milletimiz tarihin mezarlığına gömülmek isteniyor. İki buçuk yaştaki yavruların dahi banyolarda katledilmesi, Batı Trakya ve komünist zulmü altındaki Türkistan'ın feryadı bu imha hareketinin adım adım yürütüldüğünü ispat etmektedir.

Hal böyle iken, millete ihanet durumunda olan gayri millî basın ve radyolar her gün Vietnam tellâllığı yapmakta fakat, Türkistan'da komünist zulmüne karşı istiklâl mücadelesi veren Osman Batur İslâmbay'lardan «ası» diye bahsetmektedir. Tarih, din, töre ve millet düşmanlığı yaparak «Vietnam'ın kurtuluş savaşı, Türkiye'nin kurtuluş savaşıdır» diyen hainlerin yüzüne şunu haykırıyoruz:

Vietnam değil, Türkistan...

Bugün son müstakıl ve hür kalemiz Türkiye'de de milletimiz ızdıraplar içinde bulunmaktadır. Beynelmîlî Yahudilik ve içimizdeki mağaları millet hayatını buhranlar içine sürüklemektedir. Himayeleri altındaki moskof uşağı komünistler Türkiye'mize bir Türkistan akıbeti hazırlamakla meşguldürler. Bunlar karşısında milletin seven her ferdi millet mücadelesindeki yerini alması millî bir vazifedir. Kurtuluş ancak millet ideolojisinin gösterdiği hedefe yönelen bir mücadeleyle gerçekleşecektir. Bekleyenler, bu mücadelelerin değişik bir adımıdır.»

«Bekleyenler», iğrenç bir zulmün ve vahşi bir düşmanlığın dile getirilişidir. «Bekleyenler» bize ne anlatıyor?

«Bekleyenler», komünist zulmü altındaki kardeşlerimizin ızdırap dolu hayatlarının gerçek hikâyesidir.

Asırlardır milletimizin ve dinimizin düşmanları, iman, ahlâk ve kültürümüzü yıkmak ve zenginliğimizi soymak için her çareye başvurdular. Yunan zulmü Batı Anadolu'da o kadar vahşiletti ki milletimizin müslümanlığı bırakıp, Hristiyan olması için en ağır işkenceler yapıldı. Rusya ve Çin'deki camiler yıkıldı, Kur'an-ı Kerimler yakıldı, zulüm işkence, ızdırap ve inilti Sibirya içlerine yayıldı.

II. Dünya Harbi yıllarında Bulgaristan'da rejim gaddarlaştı, müslüman Türke yapılan işkence son hadde varmıştı. Kızıl Ordunun subaylarından Albay Ponyatovski İbrahim Efendi'yi Sibirya'ya sürgüne göndererek karısına ve iki oğluna sahip olur. Gayesi, çocukları bir Bulgar genci gibi yetiştirmektir. Böylece oradaki Müslüman Türk nesli de Bulgarlaştırmak olacaktır. Halinkov ve Şamirtov'un bunlardan haberleri yoktur. Anneleri Sofya ile birlikte yıllarca çile dolururlar. Halinkov okullardaki eğitimin tesiriyle milletin değerlerinden ayrılarak ona düşman hale gelir. Fakat ruhunun derinliklerindeki bir ses ona gerçeği anlatmak ister, ne yazık ki, başaramaz.

Komünist zulmü bütün vahşiliği ile devam etmektedir. Kurşuna dizilmeler, zindanlarda açlıktan can vermeler veya Sibirya sürgününe gönderilmeler bölgedeki Müslüman Türkler için olağan şeylerdir. Onlar için, insanca yaşamak hakkı yoktur.

Halinkov buhranlar içindedir. Ponyatovski'nin bir babadan uzak davranışları, annesinin gül meyen yüzü, Emin Ali'ni tavrı sanki ona bir

Milliyetçi Gençliğin mücadelesi şuurlanmaktadır

Yıldız Mühendislik ve Mimarlık Akademisi komplosu vesilesiyle, millî mücadelemize ve milletimize kurulan tuzak parçalanmağa başlanmıştır. Millet üzerinde kurulmağa çalışılan manevi terör, milletin imanı karşısında yavaş yavaş dağılmaktadır. Türkiye'de komünizm; «sosyalizm» «Bağımsız Türkiye» şiarlarından sonra şimdi «Kemalizm» maskesini kullanmağa başlamıştır. Bu maskenin arkasına gizlenen iğrenç niyetlerin açıklanması, millî mücadelemiz için bir zaruret olmuştur. Bu maksatla Şişli talebe yurdunda milletin mücadele stratejisinde bir safha açan, millî mücadeleyi aksettiren bildiriyi takdim ediyoruz:

**MASKELER AŞAĞIYA!
SAHTE SLOGANLARIN YALDIZI,
İHANETLERİ GİZLEYEMEZ!**

Büyük Türk Milletinin tarihine, örfüne, ahlâkına, dinine ve onun zenginliklerinin korunması idealine sadık Şerefli Kardeşlerimiz!

Bugün başta milletimiz olmak üzere Esir Türk Elleri, İslâm Dünyası ve bütün dünya milletleri kültürel, ahlâki, iktisadi buhran ve zulüm içine yuvarlanmış bulunmaktadır. Milletler açlık, sefalet, hürriyetsizlik ve harp tehlikelerinin tehdidi altındadır. Çağımızda Kapitalist sistemin imkânları ile Amerikaya hükmeden Beynelmîlî Yahudilik, Komünizmin silâhlarıyla Rusya'ya hükmetmiş bulunmaktadır. Gerçekte bugün kapitalist maskeli yahudi ile komünist maskeli yahudi aynı ideal için çarpışmaktadır.

Beynelmîlî Yahudilik sadece Amerika ve Rusya üzerinde değil, bütün milletlerle beraber memleketimizde de iğrenç baskısını arttırmıştır. İki asırdan beri ekonomik, politik ve kültürel hayatımızı kontrol altına almayı başarmış ve gayri millî bir azınlık sultanı ile yani Mason Diktası ile zenginliğimizi sömürmüş, devletimizi hancırlanmış, ahlâkımızı darbelemiş ve dinimizi kötümlemiştir.

Milletin gayri millî Judeo - Greek menşeli Kapitalist Sisteme karşı tepkisi artınca da milleti bir kör döğüşe itmek, devleti bizzat halkın eliyle kahr etmek için, milletin, millet düşmanları ile savaşını hedefinden saptırmak için komünizmi tezgâhlamıştır.

Beynelmîlî Yahudiliğin politika aleti olan Masonlukla, Beynelmîlî Yahudiliğin milis kuvveti komünizm, bugün elbirliği ile millî kuvvetlere karşı bir ölüm harbi açmıştır.

Ancak komünizm hiçbir memlekete komünist inancın açıklanması ile girebilmiş değildir. Lenin'in taktiği: komünizmin son hedefine uygun olmasa da halkı alâkadar eden meseleleri Komünist Partisinin iktidara geliş istikrarının- de istismar etmekten ibarettir. Komünizm pren-

sip olarak mülkiyetin aleyhinde olmasına rağmen topraksız köylüye toprak sloganını kullanmıştır. 1960 ve 1969 Komünist Partiler konferansında bütün Dünya Komünist Partilerince kabul edilen Millî Demokratik Cephe taktikleri Türkiye'de de uygulanmaya başlanmış bulunmaktadır. Bağımsız Türkiye gibi vatanseverlik duygularına hitap eden bir slogan tezgâhlayanların gerçekten Bağımsız Türkiye idealine bağlılıkları, ancak Türkiye'de kültür, ahlâk, iktisat buhranının temeli Beynelmîlî Yahudiliğin kölesi Mason Diktasına karşı olduklarını ilân ile ispatlanabilir.

Kardeşlerimiz!

Komünistlerin ihtilâl taktiklerinden biri de prestij sahibi şahısları ve fikirlerini kendi ihtilâl gayelerine uygun olarak yorumlamaktır.

1957 Moskova Beynelmîlî Yazarlar Kongresi talimatı:

Madde: «Halkın çok sevdiği yahut millete kabul ettirilmiş kahramanları yıkmak zor olacağına göre onları kendinize bayrak yapacak, onların fikir ve düşüncelerini kendi yönünüzden yorumlayacaksınız.» demektedir.

Komünistler bu maksatla halkın sevdiği veya halka kabul ettirilmiş kahramanları ve fikirlerini istismar taktiklerini muvafık oldukları her ihtilâlde başarı ile uyguladılar.

Çin Komünist İhtilâlinde Mao ve arkadaşları düşmanı oldukları dine hürmetkâr gözüktüler. Halkın kahramanı bildiği Sun Yat Sen'i ve prensiplerini istismar ettiler. Amerikan mason localarından idare edilen Liberal - Buriuva ihtilâlcisi Sun Yat Sen'i putlaştırdılar ve Üç Halkçılık prensibini komünizme geçişte bayraklaştırdılar.

Türkiye'de ise işçi hakları, sosyal adalet gibi solaganlardan sonra «Sosyalist Türkiye» sloganını kullanan komünistler eski taktiklerine döndüler. İkinci Kuvalı Milliyetçilik, Bağımsızlık sloganlarından sonra, Burjuva Kemal dedikleri M. Kemal inkişabının takipçileri, sürücüleri olduklarından bahse başladılar.

Fakat bu bir avuç Moskof uşağının buhranımızı istismar taktiği umdukları neticeyi veremeyecektir.

MARXİZM VE M. KEMAL

Bilindiği gibi marxizm işçi sınıfının kendini ezen burjuva devletini zorla yıkmak ve kendini ezen bağları kırarak kendi diktatörlüğünü kuracağı hayalidir.

Şu hale göre Marxüst - Leninist, burjuva kültür, devlet, ordu ve sistemine düşman demektir Lenin «Devlet ve İhtilâl» kitabında burjuva sınıfının ve devletin yıkılmasını Leninizmin temel stratejisi kabul eder. (Devamı Gelecek sayıda)

takım gerçekler anlatmak ister. Bu duyguları altında tanıdığı bir Türk kızına kendini «Hakan» olarak tanıtır.

Bugün gerek Bulgaristan'da, gerek Batı Trakya ve Kıbrıs'ta, gerekse Türkistan'da bir değil, milyonlarca «Hakan» vardır. Milletimizin varlığı üzerine kurulmuş olan yıkım şebekesi haince işlemektedir. Zalim devletler eski gayelerinden hâlâ vazgeçemediler. Öyle ki, şu anda bazı gafillerin ayakta dinlediği Bulgar marşı «İstanbul bizimdir» diye başlamakta ve aynı şekilde son bulmaktadır. Bunlar, uyuyan kafaları acaba uyandırabilir mi?

En nihayet Halinkov gerçekleri anlar. Hazırlanan tertip ve tuzakların farkına varır. Artık i Halinkov değil, «Halim» olduğunu anlamıştır. Halim, Ponyatovski ve diğerlerinden intikamını alır. Yıllarca millete, dine, vatanına ve tarihine düşman olmanın verdiği ızdırıp ve acı ile Fatih'in portresine yaklaşır ve şöyle der:

«Bu zekâ bu bakış çağlar devirdi. Ama ben senden uzak, sensiz yıllar geçirdim. Yıllarca senin adaletine ve zaferlerine düşman oldum. Bir defa olsun seninim, menimsin diyemedim. Taş olaydım. Surlara tırmanın ilk el benden tutaydı. Ama ben, Halim iken Halinkov olmayaydım. Ulu-batlı'nın diktiği bayrak sırtıma sapsaysaydı. Ama ben, Halim iken Halinkov olmayaydım. Su olaydım.. Dağlardan denize inen gemiler bende ıslanaydı. Preveze'de Barboras Hayrettin Paşa benim sırtımı yaraydı. Ama ben, Halim iken, Halinkov olmayaydım»

Halim annesini ve kardeşini kaybetmişti. Fakat o, yıllarca süren uykudan uyanmış ve millî varlığına kavuşmuştur. Artık o, Balkanlarda zalimin karşısına, Hakkın ve adaletin kılıcı olarak dikilecektir. Milletinin varlığı için yaşayacak. İcabederse yine milleti için ölecektir.

«Bekleyenler» milliyetçi yüksek öğretmenlerin büyük bir heyecanla oynadıkları bir piyest. Piyesin kahramanı Halinkov, sadece varlığı düşman tarafından köleleştirilen ve Bulgaristan'da rastlanan bir faciayı ifade etmemektedir. Bu facia bütün ezilen milletleri, İslâm Alemi'ni ve milletimizin başına çöreklenen «Varlığını inkâr» kâbusunu bütün acılığı ile hatırlatmaktadır. Halinkov uzun ve ızdırıp dolu bir mücadelen sonra Halim olduğunu anlayabilmiştir. Acaba öz memleketimizde düşman kültürlerin ilim, felsefe, sanat maskesi ile zehirleyip millî benliğini çürütüp, milletten uzaklaştırdığı kardeşlerimiz ne zaman Halinkov'luklarını inkâr edip; millî kültürün ulvî pınarına, muhteşem mazimize ve mukaddes dinimize bağlanabilecekler?

İşte «Bekleyenler» böyle samimi bir ızdırabın fışkırdığı acı, buruk; fakat gerçekten millî sanatın ışıldadığı bir eser olmuştur. Arka arkaya dört gün devam eden ve seyircileri mevzuun heyecan ve idealleri etrafında kendinden geçiren bu sanat tezahürü, okul öğrencileri haricinde pek çok münevverin bir araya gelmesini temin etmiştir.

Piyesin yazarı, fizik bölümü öğrencisi Remzi Özçelik, millî realizm eserinde işlemiştir. Kendisinden, bundan sonra daha başarılı eserler bekleyebiliriz. Eseri sahneye koyan, ışıkları ayarlayan ve sahneyi hazırlayanların gayreti de kendini hissettirmiştir. Eseri oynayanlar profesyonel birer oyuncu olmamakla beraber, candan oyunlarıyla kendilerinden geçmişler, seyirciyi yer yer göz yaşlarını tutamaz hale getirmişlerdir.

Bitmeyen Mücadele (Bekleyenler) de oynayan aktör arkadaşlar ve rolleri şöyledir:

Halinkov: Osman Nuri Ekiz, Pontayevski: Üçler Güler, Şamirtov: Münir Erten Emiñ Ali: Sönmez İkinci, Sofia: Nefise Güvenc, Türkân: Nazmive Baskıran, Cemile: Hatice Arıgoy, Yakup: Ali Avcıoğlu, İvanov: Cemil Doğan, Mustafa: Mesut Ön, Askerler: Yusuf Olenn, Kâmil Demirbaş, Fahrettin Cavaş, İsmail Gürel.

Milletimizin beklediği bir sanat hareketini yoğurmaya başlayan ve yenilikler getiren bu piyesin yazar ve oyuncularını ve tertipleyenleri candan tebrik ederiz.

Amerikan Yahudiliğinin

(Baştarafı 5. sayfada)

Milletimizle Yunan arasındaki ideolojik farklılık, aradaki münasebetlerin ittifak imkânları hariç, dostane olmasını imkânsız kılar. Batı Materyalizminin körüklediği bölücü Milliyetçilik kalkan karga'nın, daha 40 yıl önceki vahşiyar Anadolu işgali ve zulmü unutturulsa bile çok yakın geçmişteki Kıbrıs katliamı Milletimizin haklı ve meşru düşmanlık hissiyatına sahip olmasına sebep olmuştur.

SOSYOLOJİK GERÇEK

Yunan ile Milletimiz arasındaki bu durum diğer Milletler için de varittir. Tarihi hadiseler, insan ve eşyanın kanuniyeti. Jacop Javits'in ideolojisi icabı kurulması için çalıştığı beynelmilel Tek Siyasî yapının imkansızlığını göstermese idi; kendilerini kimin soyduğunu anıyamayan yoksul, kimin vurduğunu bilemeyen yaralı ve ızdırıplı milletler. Javits'in bu ümidi ile belki avunabileceklerdi. Ama ne çare ki, Dünyadaki Sionist menfaatlerinin jandarmalarından biri olan ABD'nin siyasî temsilcisi maskesine bürünerek Türkiye'ye gelen bu şuurlu yahudi ancak materyalist kültürle kafaları kalıplanmış kişilerin anlayıp sevinecekleri lâflar etmiştir.

ORTADOĞU VE TÜRKİYE'Yİ TEHDİT:

Yahudi Senatör Ortadoğu buhranı ile ilgili olarak ta konuşmuş, ilgililere bu noktadan da ışık tutmuştur. «Ortadoğunun bir Dünya savaşına yol açmayacağını. Rusya Araplara yardım ettiği için Amerikanın da İsrail'e 20 yıldır devam ettirdiği yardımını yapmaya devam edeceğini» söyleyen senatör «Türkiye Siyasî olarak çatışmanın içinde olmamasına rağmen bölgede bir patlama halinde kendini savaşın içinde bulabilir» diyerek bu bölgedeki Sionist Programının ne olduğunu açıklamış oluyor «Nüfûs Fırat'a kadar sana Yurt olarak verdim» Muharref Tevrat hükmü değişmez Sionizm ideali olarak Ortadoğu'yu kana boyayacaktır. Elbette etrafındaki Arap devletlerini mağlup eden ve arazilerini işgal eden İsrail bir gün Türk sınırına da dayana-caktır. Çukurova'yı «Adn Cenneti» olarak Sinagogta hayal dünyasına birleştiren Yahudi elbette Fırat'a dayanmak, Adn Cennetine post sermek isteyecektir.

İşte Javits'in bahsettiği Ortadoğu patlaması Türkiye'nin de içine gireceği ve bir Dünya Savaşı olmayan, bir savaştır. Dünyamızda diğer Milletler arasında ki savaşlarda galiplerin Düşman arazisini işgal hakkı, Birleşmiş Milletler vasıtası ile bertaraf edilirken, İsrailin düşman arazisini işgal edip yerleşmesi rahatlıkla mümkün olmaktadır. Tabludur ki, bu imkânâ sahip bir istilâ, Arap devletlerini çiğneyip Türk sınırına dayansa da dünya habi olmaz Sadece mahallî bir patlama Türkiye'yi de içine almış olur. İsrail'e Amerikan yardımı yapılması ile son derece yakından ilgilenen Yahudi Senatörün bu şekilde Yahudi hayallerinin gerçekleşmesi için çalışması ırkının ve dininin icabıdır.

DÜNYA YAHUDİLİĞİNİN ORTA-DOĞUYU KONTROL SİYASETİ

Yakın doğuda Türkiye ve İranın da dahil olacağı geniş bir Bölgesel İşbirliği şirketinin kurulacağını, bölgede Yabancı sermaye yatırımları için büyük imkânlar bulunduğunu ve kurulması için çalıştığı kumpanyanın bu yatırımları kanallı edeceğini de bilirtten Javist, böylece Yahudi kontrolü altında Ortadoğu Ortak pazarını da açıklamış olmaktadır. Bu açıklamanın teferruatı nazarı itibara alınacak olursa, yukarda bahsettiğimiz Dünya Devletinin İktisadî iskeletinin kurulmak için çalışıldığı anlaşılıyor.

Türkiyede bulunduğu sürece Javist'in Cumhurbaşkanı, Başbakan, Dışişleri Bakanı, Propetler kulübü ve bazı basın mensupları ile özel görüşmelerinin, basın toplantısı mutevvyatının basında yer alıp açıklık kazanan kısmı Devlet ve Milletimiz doğrudan doğruya ilgilendirir mahiyettedir. Görüşmelerin Basına aksetmiyen ve aksettirilmediği için gizli kalan tarafları olduğunu muhakaktır. Ancak yukarıda izah etmeğe çalıştığımız ideolojik özelliği dolayısıyla bu gizli-

ğın Milletimizin lehine yorumlanmasına imkân yoktur. Açık kısmı ile bile buram buram millet Düşmanlığı kokan beyanatların, gizli kalan taraflarının lehte olmasını düşünmek imkânsızdır.

Kıbrıs'ta Türklerin

(Baştarafı 11. sayfada)

şöyle konuşur: «... Kıbrıs gençliği her türlü fedakârlığa hazırdır. Onların cesur Helenik ruhunda millî ideal bir volkan gibi kaynamaktadır. Vatan ve hürriyet kelimeleri Kıbrıs gençliğini elektrikleştirmektedir. Onlar için hürriyetsiz hayat yaşamağa değmez. Bütün halkımız isbat etmiştir ki güçlükler ve aksilikler ne olursa olsun bunlar karşısında yılmaz, hayal kırıklığına ve ümitsizliğine düşmez. Halkımız kutsal mücadelesine yılmadan yorulmadan, her şeyi Yunan olan Kıbrıs'a gerçek hürriyet geri gelsin diye çarpışmıştır. Yüzyıllardan beri süregelen istilâlar Kıbrıs'ın Yunanlılığını silmemiştir. Kıbrıs ta her şey Yunan'dır ve Yunan olarak kalacaktır. Kıbrıs Yunanistan'ın halis bir parçasıdır. Bizim yolumuz, yüzyıllardan beri çizilen aynı mücadele yoludur. Eğer Türkler Türkiye'nin Kıbrıs meselesiyle hiçbir ilgisi olmadığını dürist ve samimi şekilde itiraf ederlerse o zaman bize yaklaşmanın ve bizimle anlaşmanın yolunu bulacaklardır. Nasıl ki, İngiltere ile Türkiye arasında bir Kıbrıs meselesi yok idiyse Yunanistan ile Türkiye arasında olmamalıdır» Kıbrıs Yunanistan'ın bir parçasıdır»

Acaba Kıbrıs'ta oynanan oyunlar karşısında Türk hükûmetinin tutumu nedir? Türk hükûmeti Kıbrıs politikasında millî bir politika takip türlü hadisede seyirci kalmıştır. Millet düşlerin durumu tehlikeydedir. Kıbrıs, bizim millî manlarının oyununa gelinmiştir. Kıbrıs'ta Türklerin durumu nehlilikedir. Kıbrıs, bizim millî ve en önemli meselemizdir. Bütün politikacılar devlet adamları bu millî meseleyi kesin olarak ele almalıdırlar.

Kıbrıs meselesini halletmek için Beynelmillele Yahudiliğin ve Hristiyanlığın politikasını bilerek hareket etmek lazımdır. Beynelmillel millet düşmanlarının hain politikaları bilinmeden hiçbir mesele halledilemez ve düşmanın oyununa gelinir.

MAĞLUBİYETİMİZİN SEBEBİ

Milletimiz 3 asırdan beri mal, can ve toprak kaybetmiştir. Bütün bunlar, kimi hain, kimi gafil devlet adamları tarafından kaybedilmiştir. Gafletle devlet idaresi bir arada bulunamaz. İmparatorluk böyle bir gaflet ve ihanet neticesinde parçalanmıştır. Batı Trakya, Türkistan, 12 ada ve diğer vatan toprakları hep böyle bir ihanet ve gafletin neticesi elimizden çıkmıştır. Bu gerçeği millet düşmanları bile iftiharla söylemekte ve belge olarak kullanmaktadırlar. «1. Dünya harbinde müttefiklerin kazandığı zaferden sonra Türkiye (Lozan anlaşmasıyla Kıbrıs üzerindeki bütün haklarından açık ve kesin bir şekilde vaz geçmiştir...)» (15 Aralık 1969 THARROS Gazetesi)

Millet düşmanları milletimizi ve esir müslüman Türkleri yok etmek ve kendi ideallerini gerçekleştirmek için sınırsız ve topyekûn bir politika tatbik etmektedirler Düşmanın sınırsız ve topyekûn politikasına karşı günlük politik oyunlarla ve millet düşmanlarının aldatıcı sözleriyle çıkılmaz. Milletin ideolojisine bağlı millî ve milletin şeref ve haysiyetini koruyacak şahsiyetli bir politikanın yürütülmesi şarttır.

Milletin kendi öz kardeşlerinin Kıbrıs'ta katledilmesine karşı sabrı taşmaktadır. Millet, Kıbrıs meselesinde şahsiyetli ve millî bir politikanın yürütülmesini istiyor Aksi halde millet kendilerini affetmeyecektir Kıbrıs, bizim haysiyet kalemizdir. Millet, haysiyet ve şerefının ayaklar altına alınmasına daha fazla müsaade edemez.

İNKILÂB İLMİ

İNKILÂPLARIN KANUNİYETİ

İNKILÂP «Büyük değişiklik» manasına gelir. Bir asırdan beri inkılâp; cemiyetin akide, düşünce, his, örf ve nizamının değişmesi manasına gelmiştir. İnkılâbın yapılmasından bir müddet evvel, insan cemiyetleri, başka bir hayat tarzında bulunurlar. İnkılâbın yapıldığından sonra ise, bambaşka bir hayat tarzına girerler. Fertlerin ve cemiyetlerin akideleri, düşünceleri, örfleri, adetleri ve düzenleri değişiyor. İşte bu küllî değişim meydana getiren hadiseye inkılâp denir. Eğer hareket bu nisbette köklü bir değişiklik yapmıyorsa, hareket bir inkılâp teşebbüsü olur.

Tamamlanmış inkılâba misal olarak İslamiyet gösterilebilir. İslâm İnkılâbı, İslamdan tamamiyle uzak olan cemiyet ve cemiyetin azaları olan fertleri değiştirmiştir. Tam ve kâmil bir değişikliğe uğratmıştır.

Bazı hareketler vardır ki; bunlar cemiyetin bünyesini, telakkilerini değiştirmek yerine, sadece iktidar mekanizmasına sahibiyeti değiştirirler.

Bir elde diğer bir ele geçmesine vesile olurlar. Bunlara «hükümet veya iktidar değişimleri» denir. Bunlar insan cemiyetlerinin değişimleri değildir. 27 Mayıs, Mısır, Irak, Yemen, Suriye ve Latin Amerika ihtilalleri hükümet değişimlerinden ileriye geçememişlerdir.

İnkılâp hareketi, bir inkılâpçı düşünceye dayanır. İslamcı, materyalist, nasyonalist düşünceler gibi.

Düşünce inkılâbın metodunu ve inkılâp düzenini meydana getirir. İslâm düşüncesinin İslâm düzenini; materyalist düşüncünün, komünizmi ve komünist inkılâp metodunu doğurduğu gibi.

Her cemiyet bir akideye, akidesinin mahsulü inkılâpçı düşünceye ve düşüncenin mahsulü düzene dayanır. Düzen düşüncenin cemiyette mecburi tatbikatıdır.

Hareket cemiyetin bu kaynaklarını ideolojisiyle doldurursa inkılâp haysiyetine erişir. Akide, düşünce ve düzeni ideolojisiyle doyuramayan hareket inkılâp değildir.

Siyasî nizamın değişmesi rağmen, cemiyetin örfü, düşüncesi, akidesi değişmezse hareket inkılâb değildir.

İslâm İnkılâbı, cemiyetlerin karakteristik noktalarını değiştirmiştir.

Bu zaviyeden inkılâplar, «tam inkılâplar», «eksik inkılâplar» olarak ikiye ayrılır.

İnkılâbın hedefi olan «nizam» bir düşünceye dayanır. Bu inkılâp düşüncesi de bir akideye istinad eder.

İnkılâbın hedefi, insan ve cemiyete verilecek şekildir. Bu «düzen» kelimesiyle ifade edilir.

Düzen, ayrıca inkılâpçı düşüncenin meyvesi ne göre kullanılması, hudutlandırılması ve vasıtalasmasıdır. Düzen, inkılâpçı düşüncünün huku kleşmesidir.

İslâm İnkılâbında, Medine'de kurulan düzen bu hakikatı gösterir. Komünist, faşist, demokrat ve Hristiyan inkılâplarda da inkılâp düzeni aynı mahiyettedir.

Düzen ayrıca, inkılâpçı düşüncenin meyvesidir. İslâm düzeni İslâm kaynaklarına dayanmış İslâm düşüncesinin neticesidir. Komünist düzen materyalist düşüncenin mahsulüdür. Faşist düzen de, ırkçı düşüncenin mahsulüdür. Her düzen kendi inkılâpçı düşüncesine dayanır. Her inkılâpçı düşünce de, inkılâpçı nizam ile şekil kazanır.

İnkılâpçı düşünceler de bir akideye dayanır. İslâm düşüncesi, İslâm akidesine dayanır. Akide-ler ise; ya Hakka, ya da vehme istinad eder.

Modelleri itibarıyla inkılâplar ikiye ayrılır:

a. Sağ inkılâplar

b. Sol inkılâplar

Fransız ihtilâlinde itibaren Avrupa'da, dün yamızın şeklini değiştiren inkılâplar sol inkılâp nev'ine girerler.

İnkılâpların, tasavvur edilen hayat tarzına varmak için çizdiği plânlara **METOD** denir.

İnkılâpların analiz ettiğimiz zaman **GAYE** ve **METOD** unsuru olarak iki unsur görülür.

Metodları itibarıyla de inkılâplar, gene aynı ayırıma tâbi tutularak:

1 — Sol inkılâplar

2 — Sağ inkılâplar olarak ikiye ayrılırlar.

Demek ki; inkılâpların, hem gayeleri, hem de metodları itibarıyla «sağ ve sol» inkılâplar olarak mütalaa etmek mümkündür.

İNKILÂBLARIN MEVZUU

CEMİYET DEĞİŞTİRİLEBİLİR Mİ?

İnkılâpların mevzuu, zarurî olarak insan ve insanın azası bulunduğu cemiyetlerdir. Mevzuun esasını teşkil eden soru şudur: «İnsanları değiştirmek mümkün müdür?» Dalma sorulan ve inkılâbın mevzuu olan; insanın değiştirilip değiştirilemeyeceği meselesidir. Eğer insanların değiştirilemeyeceği tezi doğru ise, inkılâplar lüzumsuz hayallerden ibaret kalırlar. Eğer «insan ve insanın azası bulunduğu cemiyetler değiştirilebilir» tezi bir hakikatsa, inkılâplar o zaman gerçek birer müdahale manzarası arzeder.

Muvaffak olmuş inkılâpların neticesinde ortaya çıkan yeni insan ve cemiyet tiplerinin varlığı, insanların değiştirilebilir olduğunu gösterir. İslâm İnkılâbı kaba, cahil ve ahlâksız bir cemiyeti, insanlığın örnek nesli haline getirebilmiştir. Fransız ihtilâli, Hristiyan inanç ve düşüncesine dayanan düzeni yıkmış; yerine materyalist bir cemiyetin temellerini atmıştır. Rus ihtilâli de aynı işi daha büyük çapta yapmıştır.

Bu hâdiselerin tahlilinden çıkan netice; insan ve cemiyetin değişebiliridir.

İNSAN VE CEMİYET NASIL DEĞİŞİR?

Bu tesbitten sonra ikinci soru; «insan ve maatleri nasıl değiştirilebilir?» sorusudur ki; bu da inkılâpların gayesi ve inkılâpların metodu meselesini ortaya koyar.

İNSAN :

İnsan Allah'ın bir mahlûkudur. İnsan, maddi mevcudiyeti itibarıyla, ağırlığı, eni, boyu, hacmi olan bir varlıktır. Dolayısıyla insan fiziki bir mahluktur. İnsan canlılar âleminin kanununa tabidir. Yer, içer, uyur. Allah'ın koymuş olduğu tabiatın kanununa tabidir. Dolayısıyla insan ideolojik bir varlıktır. Ayrıca insan aklı ve aklıyla bağlı diğer bir takım meleklere maliktir. İnsan diğer canlılardan, şahsiyetinin tümünü teşkil eden imaniyle de ayrılır. Demek ki, insan; iman eden, düşünen ve düşünmeye bağlı fonksiyonlara sahip olan bir canlı varlıktır. Canlı bir varlık oluşu yüzünden, organizmanın tabii olduğu kanunlara tabidir. Beslenir, istirahat eder, çoğalır, hastalanır ve ölür. Mekânda bir yer işgal edilişi sebebiyle fizik kanunlarına tabidir. Hareketi, sü-künü, düşmesi, v.s bu kanuna göredir.

İnsan düşündüğü ve hareketlerinin müessiri, inancıdır. İnanç; dünyanın, hayatın bir akide uğruna sarfıdır. İnsanın hayatını o idare eder. Ya hakka, ya da vehme dayanır.

İnsan düşünce, duygu ve hareket itibarıyla değişir. Biyoloji ve fizik kanunu zaruretlerinden fevkalâde hadiseler hariç kurtulamaz.

İnsanın değişmesinin temeli, inancının değişmesidir. İnanç değişince, düşünceleri, hisler ve hareketler değişir. Bu değişme nisbetinde insanda başkalaşır. Bu hal insanda inkılâbın ta-

mamlanmasıdır.

Ashabın İslâm'dan evvelki ve sonraki hali bu gerçeği açıklar. İnsanın değişmesi imanının değişmesine bağlıdır.

Hareketli bir insanı uyusuk bir hale getiren iman değişmesi olduğu gibi, Hristiyan bir cemiyet komünistleşiren de iman değişmesidir.

CEMİYET :

İnsanın azası bulunduğu cemiyet içinde aynı şeyleri söylememiz mümkündür.

Cemiyetin kendine mahsus bir yaşayışı, aynı bir şahsiyeti ve varlığı vardır. Cemiyet, insana benzer bir hayat tarzı sürer. Cemiyetler doğarlar, muayyen bir gelişme safhası gösterirler ve tayin edilmiş vakitleri gelince de kaybolurlar, ölürler.

Cemiyet; inanan, düşünen, hisseden bir organizmadır. İnancı, düşüncesi ve hareketleri kendine mahsus bir surette tezahür eder. Ferdin. inanç, düşünce ve hareketlerinin mekanizmasına benzemez.

Her cemiyette inanç, düşünce ve hareketler cemiyetli temsil eden organlar tarafından izah edilir.

Cemiyetin imanı değişirse, cemiyetin düşü-nüşü, hareketleri ve nizamı da değişir.

Cemiyetlerin şekil ve bünye değişmelerini izah eden amil; cemiyetin imaniyle mevcut siyasî, iktisadî ve içtimai nizam arasındaki kavgadır. Eğer mer'i nizam cemiyetin kültürünün mahsulü değilse, cemiyetin imanı ile ona dikte edilen yabancı ve cebri ideoloji arasında kavga başlar.

Bu hal, iki ideolojinin mücadelesidir. Bu iki ideolojiden haklı ve imanlı olan mücadeleyi kazanır. İdeolojisi hakka istinad etmeyen kuvvet arasavaşları kazansa bile nihai zafer daima haklı ideolojinin olmuştur.

İslâm inancı, Kureys'in batıla dayanan siyasî nizamı ile yani müeyyideli batıl imanı ile çarpıştı ve nihai zaferi temin etti.

Avrupa milletlerinin, Hristiyanlığın batıl nizamına karşı savaşları da Nasyonalizmle zafere kavuştu. Ancak bu fikir de tam bir hakikate dayanmadığından yıkılmıştır. Cemiyetin imanı değişirse düşüncesi, hareketi ve düzeni de değişir.

Cemiyetin imanı ise; Cemiyet şuurunu tesiri altına alacak vasıtalarla yapılan kuvvet tatbiki ve propaganda ile değişir.

Cemiyetin bütün azalarını tesir altında tutan kültürü, cemiyet nizamının temelidir. Kültür ise akideye dayanır.

Bir cemiyetin akidesinin, cemiyet mensupları indinde, şerefini kaybetmesi; o kültüre dayalı nizamın çökeceğinin işaretidir.

Osmanlı İmparatorluğunun dayandığı kültürün ve akidelerinin uğradığı taarruz, nizamın da yıkılışını bildiriyordu. Aynı hal askerî, siyasî, iktisadî, başarısızlıklarının esasını teşkil etti. Zira harp iman sahasında kaybedilince siyaset, iktisat, öğretim ve askerlik sahasında kazanılmaz.

İman mücadelesini kaybetmiş bir ideoloji iman emrettiği hayatı yeniden kurabilir.

İslâm İnkılâbından askerî mağlubiyetlere rağmen, iman sahasında katli mağlubiyet olmadığından nihai zafer kazanılmıştır.

Yahudiliğin beş bin yıllık tarihi de aynen kaideyi doğrulamaktadır.

Cemiyetin bütün değişikliklerini izah eden kanun: **İMANLARIN ÇARPIŞMASIDIR**. Bir inkılâp, inkılâbın imanının, başka bir imanı, cemiyet ve fert hayatından sökülüp atmasıdır. Cemiyetin siyasî, iktisadî, içtimai şekil ve bünye değişiklikleri imanlar arasındaki çarpışmanın (Devamı Gelecek Sayıda)

Vermesin

Bu didiniş, bu kurtuluş çilesi
Hiç bir zaman bize melâl vermesin
Vazifemiz millet mücadelesi
Allah bu payede zevâl vermesin.

Zaferime taş atanlar haindir,
Milletimi unutanlar haindir,
Aldırmayıp yan yatanlar haindir,
Allah bu millete zevâl vermesin.

Pek yakındır hainlerin hesabı,
Kapanacak her birinin kitabı,
Gececeğiz elbet bu güç serabı,
Allah bu sürate zevâl vermesin.

Bâtıl onların fakat hak bizimdir,
Bu şehid türbesi toprak bizimdir,
Son atış, son vuruş mutlak bizimdir,
Allah son darbede zevâl vermesin.

Biz adımı attık asla dönmeyiz,
Azimle başladık yasla dönmeyiz,
Düşsek de, ölsek de pesle dönmeyiz,
Allah bu gayrete zevâl vermesin.

Bitince ızdırab, ızkence birgün
Zafer sancağını çekince birgün
Ve Milli Devleti dikince birgün
Allah bu nusrete zevâl vermesin.